

Dniha Job.

Kapitola I.

I. Že Job byl spravny, y bohaty, i. II. Že když synové geho hostini spolu držali
on za nich oběti obětoval, i. III. Že Pán slibodu dal na prošbu Sataana
prosou aby mu statki odňal, ale Job když měl statek potratil, y jinu, týkaj-
cího se když hosta počkalovali.

- A. Av. M. Circa 1484.
2420. str. 15.
- B. regio et linea
Dumex id
Th. 4. 21.
- C. hebr. perfectus
70. immaculatus
- D. Gal. divers.
- E. purificans
per Sacraicia
monitiones
- F. male cogitas
do ex
G. Angeli.
- H. Gal. in iuri
iuris.
- L. tangere litora
et stellares de-
- M. n. p. ab illo
- N. locutione mea
tali
- O. 70. gratias leu-
cine dā.
- P. sc. tua pro
tectione
- Q. per antipa-
tia signifiat
tri maledicere
q. d. disperdere
y mentiar, niti
palū ex impu-
derior malitia
cat nobis
- R. i. permitte
nobis
- A. sc. sub 289
omibus
- I. Dýmal gehen Muž a v jemu Húš, ménem Job, a býval ten muž
sprostý a spráscdlný, y Boža-bogny, a zlého se varujič.
2. A narpoilo sa mu sedem synů, a tři dcery.
3. A měl statku svého sedem tisíc ovec, y tři tisíce melbludů
pet sto tak, správny volný, y pet sto oší, a čelači vrélky mnichy.
4. A býval ten muž veliký a mezi všeckýma na světě měl slávu.
5. A když byly opoledne oběti hostini posylat k nim Ježiš a posvět-
covat oživit, když rejtával na světaní obětoval oběti zapálit, za-
gednéhoť zádeho. Nebe byl posvátil: Jeby císař nebránil synové
moci, a nezlorátil Božu v srdcích svých. Tak byl čím Job po-
všeckých smoc.
- III. 6. Ale v některém dnu, když byli přišli synové Boži a aby pred ře-
nem stáli, přítomny s myma býval y Sataan.
7. Kteremu povíděl řád: Odfuď gidej? Který když odpověděl:
mluvil: Obcházel sem zem, a chodil sem po ní.
8. V povíděl, Pán f němu: Čili si nemídel služebníka mého Doba-
že mu neni podobného na zemi, člověk sprostý, a spráscdlný, y
Boža-bogny, a zlého se varujič.
9. Kteremu když odpověděl Sataan: mluvil: Čili nadarmo Job bo-
gi se Boža?
10. Zdalek ty sý ho nebrázdi! y dům geho, y všecký statek so po-
la, přále ruk geho "pojetnal sý, a mládarství geho" rozmnožilo se na
zemí. Ale roztáhl matku ruku tvůr a zotku se všeckých vtec, i kterýma
mládá, gesty do tváři nebudě glorciut tebe.
11. Protož povíděl řád f Sataanovi: Ale rostecky tvé uši které má
moci tvého su: tolík nánho nerostabug ruku tvůr. V mysel sia-
tanod tváti, řáde.
12. Ale když v některém dni synové a dcery geho, gedli a jili vino
v domě bratra svého prvorodého,
13. posel přišel f Jobovi, který mu povíděl: Moli orali, a oslue-
sa byli pasti wedle ných.
14. y připadli zábezprávij, a odcíhalo všecko, y služebníku pozabígal
li metem a usil sem já jsem, abyž tebe oznamil.
15. A když ten geste byl mluvil, přišel druhý, a povíděl: oběti Boži
spadly z neba, a když porazil once, a služebníku spálil, y utěsel sem já
jsem abyž tebe oznamil.
16. Ale když tento geste y ten mluvil, přiběhel ginsty, a povíděl: Kádég,
isty sporadali třy hůffi a uverli na melbludu, y začali qub, ale y slu-
žebníku pozabígal metem, a já sem utěsel jám abyž tebe oznamil.

Yob Kap. I. v. II.

18. Jeste tén byl mluvil, y ble gimpý wessel, a powedel: "Synové knagi

a duci fóz geči, a pili výmo w deme bratra svého pr-morozeneho,

19. znabla, prudky wetr štrel se od fragijsi tušta a zboril myn uši
domu, který fóz se obotil zatlačil dřipi tvé, y pomreli, a usel jem vá
sám, abyč tebe dal na vědomi.

20. Tedy wšal Yob, a rozhval oděmi své, y i ostrhanu blanu fóz
se finalil na zem flanil je.

21. a powedel: "Naby jem mysel i životu matki mé, y nabý sa B. Ech. s. 14.
tam narratyon: tan dal, tan vzal: gato se tanu libilo, tak sa stalo:
duo měno tané pochvalene. C. Sc. in terra.
1. Tim. 6. 7.

22. W myslivých tycibto věcích nezbréssyl Yob i pistamí svýma, aby
co blázničovo proti P. Bohu nemluvil.

Kapitola II.

I. Je satanás, fóz obsábel od Boža donoleni, porazyl Yoba vredem nač-kór,
slj. i. III. je se mu posmivala vlastní manželka: 9. III. Je tre přítel
geči fóz ho narušil, za sedem dní fóz na zemi seděl sloma nmluv
váli k němu, od hledi.

I. Alle halo sa, fóz w některém dny byl připli synové Boži: a stá D. n. videns dñs
li pred P. Bohem, y satanás byl přissel mezi výma, a stál pred oblejca,
gem. gebo. z tak je, powedel tan i satanásowi: Dotku gideš? kteří fóz od
powedel, nmluvil: Obcházel jsem zem, a chodil jsem po vý.

2. Y powedel tan i satanásowi: Čily sý nemocel sluzebníka mého C. Gal. perfidie
Yoba je mu vým podobného na zemí, člověk i prostý, a spravedlivý, y
Boža-bogij, y zlého je waručej, a geste zahovávajíc, neminnost. F. Údaj inerente
Alle ty sý mna pobul naproč němu abyč se trápil nadámo.

3. Kterému fóz odpovedel satanás, nmluvil: Kožuza kožu, y mlece G. očes opes odut
sý výci které má člověk, dá za život svý.

4. ale dopusti nánho ruku, tmu, a dotkně se kost gebo, y těla, a tedy

wmocil ze ho tváti zloručit bude tebe.

5. Hotoj powedel tan i satanásowi: Ble w rukách tvých gest, ale

wísal zírovot gebo zahovag.

6. Zebos fóz wjíssel satanás od tmáni tané, porazyl Yoba vredem

nač-kór, od pati poč, az do výchu blani gebo:

7. Který i črepem ořízu ostraboval, fóz seděl na knagi.

8. Který i črepem ořízu ostraboval, fóz seděl na knagi.

II. 9. A powedela gemu manželka gebo: Jeste ty počstáváš w spouštěnosti

tveř? Soborec Bohu a zemí.

10. Který powevel i ny: Jako' gdená z blázničich jení nmluvila sý:

že sýme dobré výci přigali z huk Boží, přiča zlé bysme neprigimali?

W píseckých tycibto nezbréssyl Yob, i pistamí svýma.

III. 11. Těbos fóz uslyšali tre příteli Yobovy o mlečicích z huk věcích které
se mu byli přiblížili, přijel gedenfázdy z mýsta přebo Cliffas Ebemanitky
a Baldas dubitky. y Soffas Haamatitky. Hebo spolu se byli zrceli, aby
fóz spolu přigou na výpravu by, a potěsily.

12. A fóz zdaleka byli, pozorovali oči své, nepoznali ho, a fóz strýčli
plakali, y fóz rozhvali oděmi své sypali prach na blanu své i lebu.

13. A sedeli sými na zemí za sedem dny, a za sedem nocí, y zádný
nebyl nmluvil k němu, abyč gdená sloma "nubo byli močeli, je gest bolest pre
melita". A magnitudine ma
li perculi si cide
bant ihu asturi.

Vѣj. Kap. III
Capitola III.

I. Že od bolesti tvoří punoral Vob, zlorečil snu narodená frébo, a žurati tomuto, 1.
II. Že uťazal, od gaf mnobich zlých něc ja oslobozuję, fog bned zemja, 13.

B. pro lechu chla
šnouti ad eum
menta sua aſt
fluctus ē ſuſ
erga pueratio
natalis ſuis
maleficis pos
tuit. v. Tunc
ſue. 14.
C. Jerem. 20. 14.
Dabae. 1. 16.

D. id est maxima

I. fotom ctepiel Vob usta ſvē, a zlorečil snu ſvēniu,
2. a mluví.
3. Nech zahyne! Den v pterém ſem ſa narodil, v noc v pterég poče
děno gest: fočai gest člověk.
4. Ten den, nech ja obrati na tmavotu, nech bo nepobledává Bub
zvrbu, a nech ſa neſviciuje frétem.
5. Nech bo zatměniugú tmavotu, a ſti ſiřti, nech bo zahrává mu
fana, a nech ſa obvijná horſpoſtu.
6. Stu noči nech tmavý mibor vlaďá, nech ſa nepočítá mezi dne
řefu, any nech ſa nepočítá mezi Aléſje.

7. Nech byva ta noc osamela any nech není chváli ſodna.
8. Nech gy zlorečá ty, pterý zlorečá ſnu, pterý ſu, kotorý zbudil
Lemiatama:
9. nech ſa zatměniugú hnežci z mráka ſiřu: nech otefává ſvetlo
a nech nemíj, any východu vycházajicę Deníku:
10. Flebý nezanrila ſver ſiřota, pterý mňa nosyl, any neodnala
zle něci od očí mých.
11. Prečo ſem v ſiřové nezémrel, foří ſem výſel z ſiřota prečo
Ined ſem nezabýval.

12. Prečo jem maty na telema? prečo křmeny ſem prſama?
II. 13. Flebo měl foří hyc spal, mlčal bych, a v ſu mém odepčival bych:
14. Škráli, a z rádcami ſem ſkyňa, pterý ſlavagu ſebe pústatim:
15. Aneb ſ kmžatama, pterý vlaďonu z zlatem, a naplniugú ſemi
ſiře ſtribrem:
16. Aneb gaf, ufrýte ſiřa nevyslé, nebylbých; nebo gaf ty, pterý foří
počari byli nevičeli ſvetla.

17. Tam bezbožní prestali od neſpočnosti, v tam odepotinuli ty
ptery uſali v ſyle.
18. V ty, pterý něko ſpolí ulapeny bývali bez pretažki, nebyly ſali bla
ſu výbániaca, aneb výbírača.

19. Malý v plik ſam ſu, v ſlužebnictvě ſana ſvěbo ſlobodny.
20. Prečo bjděmu ſane gaf ſvetlo, a ſirot tým, pterý v hor,
ptýti ſu ſu
21. Pterý otefávagu ſiřt, a negide, gaf ty pterý výkopávagu po
ſlač: v rádujú ſe náramne foří načázajú hrob.

22. Mužovi pteremu uſryta gest uſta, a obíhal bo Bub tmavotama?
23. Reme něz qm řežibam: a gaf ſto rožvětivale ſoci, tak ſu,
čani m. řežibam.
24. Flebo bogatlivost, od pterégo ſem ſt bával přiſla na mňa: a od celo
ſem ſtachoval. přibodilo ſe my.
25. Cily ſem nezajímaj, cily ſem nemícal? cily ſem neodpočívaj
a přiſlo na mňa rožvětivání.

Kapitola IV.

I. Že Alifaz domlúval Vobovi o neřezlivoſti, 1. II. Že mu obíhal rádu sati: že
pre ſiři gebo Bub bo bieuge, pterý řeživněho počísné ſici nedopustit. 7.

H. ſe. in depon
I. ſe
L. ſe. dunt

III. ſe. abundat.

Kap. IV. a V.

- I. Ale když odpověděl Aliffaz Themanit, a pořeďel:
 2. Ježí pocházejí z tebe mládosti, a následující sňesci, ale začatú
 rec fóto bude moji dřízati. A. Theman. Vito
Regia Principum
Edon.
3. Ale učil řík množic, a ruci ustále posyloval ſy:
 4. Nestaljiv potvrdovali řec mi, a folena trásliné upozornoval ſy: B. Gal. cornu
ni pevata.
5. Ale měl přisko na teba porazeni, a ustal ſy: Dottlo je teba, a zar
 můceni. C. ad. n̄is eras
qui aperebas.
6. Kde gest bojazlivost tvá, ſyla tvá, tráslivost tvá, a dokonalost
 cest tých. D. Duo vindicta
mittente.
7. Rozpomení ſa proſym teba, kdo někdy nemimy zabýnul? aneb-
 když zabýnul ſu spravedlivý?
8. Ale rámcé můžel ſem tých, který páchaču neprávoſt, a rozfjma
 jí bolesti, a zjistí god.
9. Ze zopuštěna Božího zabýnuli, a co vnitra hnebu gebo je ſu E. Coct potentes
tigrum qui hab
dors septuadari
elebant ut leones.
10. Kučání levové, a klás levici, a zubi ſtenat levových potaze F. intr. 25. 4.
11. Rys zabýnul, proto, žeby nenie lúpeži, a ſtenata levové rozbě
 boli ſa. G. intr. 15. 17.
12. Zale k mne pořeďen gest ſlovo ſtrýte, a gaf pořadémne při
 ģalo uho mé prameň ſeptaná gebo.
13. M stračku middená nocného, když obýca má ſeji pripádati H. in bono se juhi
ria: gocia natura
tua n̄ fuit inuita
biles ut Deus
- na lid, když padel na mía, a traſení, a vſecky kofí me zestrassené ſu.
14. A když duš v připomíni meg byl pominiul, pómstali od stračku I. qm̄ plurimis lu
cibus & ascelis.
- vlas, těla mého.
15. Stál negaty obraz před očima myma, kterého tráť ſem - poz-
 nával, a klás ģalo pořeďra ſibého ſlyſal ſem.
16. Zdalek klejet, když ſe Bohu priorovnávat bude ospravedlněn
 bude, a neb nad ſtronela jvěbo eukégly muž bude?
17. Ale ſtý, který gemu ſlužá, negu ſtaly! a na ſových Ángeloch na,
 ſel neprávoſt L. ptyrie a conve
tione moraliter a
conscientia.
18. Tým mieg na tých, který bydlá v domoch blízenných, který zemří M. Sc. impior
- magu začlad, ſtravený gaf o molím!
19. Do rána až vo mětra podtrnat ſa budú: a pořeďou ſtóny N. dū ob impati
entia contabefit.
20. Do rána až vo mětra podtrnat ſa budú: a pořeďou ſtóny O. dū e previdi &
predixi ec mala
vicio vertu impen
denta
21. Ale který pozostanú, očekmu ſa ſvých: zemru, a ne v mudrosti.

Kapitola V.

- I. Je Aliffaz Dobovi domluval, že ſadny od Boža ſa netrše bez vinni: P. q.d. sterilitas
sed ab dominis
iniquitate.
- II. Je na domluval aby ſe ſob ſe Bohu obratil, že tak vſichy mci gemu budú ſtaſliné.
- I. Protož volaj, gesty gest ſob ſe odpověděl, a ſe neftremiu ſa ſra-
 tých ſe obrat. Q. dū e previdi &
predixi ec mala
vicio vertu impen
denta
2. Opravduže blažna zabijač hneblivost a malicebo zabijač závist.
3. Já ſem můžel blažna ſperným foreniem, a hned ſem zlorečil ſob ſi
 gebo. Daleko budú ſjnové gebo od myſložená, a zetru ſa v bráne, a
 nebrude ſob ſi ſpomozel.
4. Kterech zátruu ſládonity gesti bude, a gebo ulapi zbrogy, a
 zjistíme ſoit budú ſobářství gebo.
5. Kterech zátruu ſládonity gesti bude, a gebo ulapi zbrogy, a
 zjistíme ſoit budú ſobářství gebo.
6. Kterec nebýva bez příčni na zemi, a ſe ſenii nevybázač bolesti.
7. Klejet ſa rodi na práci, a vzdak ſe letanu.
8. Protož já proſyt budem ſana, a ſe Bohu obrátiſ ſe mi:

Vob Kap. V y VI

A. sedr. paleas.
Bal. provincie

B. i. Cor. 3. 19.
C. i. in reb. clia.
vistimis
D. seu calumnia
E. i. compescat

F. id est post pau-
cas tribulaciones
Anagogie post
d. spes regis vita

G. in 7. seu fabba-
refumationis con-
fessio glori. tem-
piteria.

J. Aug. L. II. de
luit. C. 31.

H. q. d. ad nullus
offenses lapidem.

I. securi aia.
Bal. domini et
familia

M. Iher. (Salv.)
in perfectione
anno:

N. plaga ad
veritatem.

O. exhortavit ad
animi mei re-
gord

9. Štětci čini veliké, a nepochoptechně, v dívce věci, bez počtu:
 10. Štětci dava řeptí na tvář zemi, a pochopuže modama mšicí věci.
 11. Štětci ponížených povýšuje, a zarmulených vyždovýbuje z živoucími.
 12. Štětci rozhánia, vysíleni zlostníci, žedy nemohu výkonati ruky jejich.
 to, co koli potali.
 13. Štětci řapá můdrych v chytrosti jejich, a rádu zlostních rozhánia.
 14. Frez Ježiš všechnu do tmavosti, a galo v noci, tak matat budou
o polečení.
 15. Ale chudobného vyslobodi od meča uši jejich, a z ruky násilníka
núzneho.
 16. Za bude mít dřípani chudobny, ale neprávost zamre usta, své.
 II. 17. Blahoslaweny člověk, který sa třese od Boha: protož trestani Páně
nezapomírají.
 18. Nebo on rani, v leci: biže, a ruky gebo uzdravují.
 19. A přeti zarmuňtech vyslobodi teba, a v sečmém nedotkně se
teba zlé, bladu vyslobodi teba od smrti, a v močni od ruky meče.
 20. A v bladu vyslobodi teba od smrti, a v močni od ruky meče.
 21. Frez bicem gazyta utrygesi sa, a nebudeš se bát od bice fdi.
 22. A v pustote, a v bladu smrt se budess, a zmírat zemských stra-
tar se nebudess.
 23. Elle l' famenym! hrazeni smluva tvá bude, a zmírata zemské
profogné tebe budou.
 24. A zmír, že má potog stánek tímug, a fdiž naršítini frásu tímug
nezběží. Mír také že mnichonášobné bude semeno tímug, a rodina tvá
galo bytina, zemská.
 25. Nezdess v rognosti do hrobu, galos sa mnássá hromada žita
za čas jistého.
 26. Nezdess v rognosti do hrobu, galos sa mnássá hromada žita
za čas jistého.
 27. Elle, toto, galos smje výbledávali, tak gest; co sy slýsal m náslu ro-
gimag.

Kapitola VI.

I. Ukládaje Vob, že mnichó řízne vici trpi nežly byl zastřížil, a. A je on o dnu
rojenosti nemaje tolík bolesti tela, a myslí si, ic. II. Ukládaje sebe je
ku přítelé opustili, domluval jsem všechny, a žeby také vyslyšeli, řepežlinc, protyl. 15.

I. Až fdiž odpovedél Yob, porovdél:

2. O fdy by ja zanechily na mabu hrdci mé, kterýma sem zastřížil
bien: a bida kterýma mnássám.

3. Galos pjet moristy tato by se tázky ulazovala: protož v slona
mé o d bolesti su plné.

4. Nebo strčti "Pánec" v mne su, kterýs rozhovorami výpiga du,
nie mti, a strčili oči Pánec bočigu proty mne.

5. Zdáliz rucat bude osel synofy, tež mět bude trávu? aneb blescat
bude vůl, fdy, pred nym plné galos, stát budou?

6. Aneb bude moči gesti sa neslánné, te co nem jolí osolené?
aneb moje někdo poslomati te, co očistujice prinássá smrt?

7. Čeho predtym nechtela se zotydat dusia má, včil od úzkosti po-
trni mne su.

8. Kdo sa, aby vyslyšiana byla prosba má: a to, co očetávám, aby
mij dal říz.

9. A kdo potal, ten mna podrobil: aby roztábel ruku svou, a podtal mna.

10. Nech my toté gest potěšem, aby, fdiž mná trápi z bolesti neodpust-
fai, aby neoporoval recák matyn.

Vob Kap, VI^a, y VII.

11. Nebo gafá gest syfa má, abyč snaſtal: aneb gafá fonec máug A. to sun.
 abyč trpeliſké wýfonamal?
12. Anj syfa ma není gafá syfa fameníū, anj télo mé meděnné není.
13. Hle nemám pomoci v sebe, y přitélé rafe mogi! očtupili odemina B. amia proximi
 jí. Kdo odgima od priteia ſtrebo milosrđenství, bogáčliroſt tím opuſta.
- III. 15. Bratré mogi mimo nia giffi, gafá potok, který prudko' preházá
 po dolinách.
16. Který je bogá mrázu: popřiſi náſnec?
17. Da casu, w ſtečem budí rozebraný, zabyňú: a gaf se rozebrége?
18. Zamecene ſu chodníki trokum gjeſab: chodit budí na dármo, i
- zabyňú. C. modius inomo
 19. Pobídnič na chodníki Thémia: na cesti dálka a počkáte ma.
- lito. 20. Zabavili ſa, neto ſem důffal: priſli také až k mni, a báni
 báli ſa zafyli.
21. Miel ſte priſli: a když quž midíte poražení mé bojíte ſe.
22. Dodalí ſem povedel: trineste my, a z maffich ſtatium danig
 te my.
23. Nebo, wylóbodte mna z rufi neprítela, a z ní ſylných oloboj
 temna.
24. Uče mna, a já miltat budem: a geſy ſem aſnad nelebo nevedel.
- na hete mna.
25. Frčco ſte utrhlí ſicámi právdi: ponervádž ſmá žádnebo není I. ſe. veriſtimis
 fdeby, moſel tréstaty mna?
26. Na treſtaní tolito řeti pripravugete, a na vetr! ſlova pori. L. ſe. inanter
 dāte.
27. Na ſyrótku oborugete ſe, a prítela maffého uſylugete ſa počma
 ſiti.
28. Allemſak co ſte pocali wýfonagte: umlímte, a pobídnič geſy
 lžen. 29. proſym odpomocagte bez ſvadí: a když mlumit budete to co ſpič
 mali vetr gest roſſidlo.
30. A nendgdeč na gazzku mém neprámet, anj w ſtach mých
 bláznivost znič nebude.

Kapitola VII.

- I. Vob životu liſtebo, a břdi ſvé wyládá: I. II. Proſy od nich ſa wylá
 boditi, když chváli opatrnost Boží.

I. "Mogna" get život člověka na ſemi: a gaf dne na gemitka,
 ſaf ſu dne nebo. Gato ſu ſební ſádá ſti, a gaf na gemitka" očetává fonec
 práv ſmeč ſaf y já miel ſem Mefja prázne? a noči praconit počítovat
 ſem ſebe. Když lebnem, povim: kedy počítanem? a ja ſe očetávot budem
 veteřa v naplňu ſa bolestama až do smarosti.

5. Doblélo ſa ſelo mé do zmlöti, a do ſpič práchu, uſčbla foža
 ma. A ſtabla ſa.

6. Dne mogi ſtouſeg ſe pomínil, nežly od itáča plátno ſa obre
 ſuge, ſtrávem ſu bezemſtěbo důffaná.

II. 7. Rozpočten ſe, že vetr gest život máug, a nenamíti ſa oto
 mé abo mřdělo ſobré ſeci.

8. Anj mna neumoci ſraf člověka: oči třeňnádenní, a neob, řeptue
 ſogim? 9. Gaf ſyne oblat, a pomína ſe: taſ ſeo ſcházá do peſla, neruſtupí R. ſicutiū ſic in
 ſe agitatioe tot.

M. certamen,
 Ž. tentatio.
 N. conductus ad la
 borandum
 O. i. quietem.
 P. à goutte.

Véb. Kap. VII. y VIII.

10. Aby sa nemazrati vječ do domu jíreho, aby ho nepozná meg
místo jeho.
11. Protož i já neopustím ustá mým mluvit budem v zármútku
dusi meg: spolu se mluvit budem z horšosti dusi meg.
12. Zdáliz more sem já, aneb větriba, že s mým oběstal temničku?
13. Jech povím: Potřeby mýna postélka má, a odoleným sý, když mluvit
budem sebú na postlaji, meni.
14. Straší mýna budess sýze sý, a sýze vidění strachem porazíš.
15. Protož výbralala sebe oběsení dusila má, a když mé sýst.
16. Do zářídkového sem upadel názadne quž vječ zin nebudem: od
příšt my, nebo mi negl, dne moži.
17. Co gest člověk, že ho povystřížes? aneb prečo přisládáš ē němu
jíreco týce.
18. Namíříšes ho předěniem, i když ho probužes.
19. Když dokuž my neopustíš, aby my nedopustíš abych poštěl sý.
20. Zbressyl sem, co učiní tebe, o opatrnosti litoši? prečo sý mýna
položil protivného sebe, a zostal sem sam sebe rážsí.
21. Jíreco nezabladíš hřich my, a příš neodgmatíš neprávost mi.
Hle, včel v prahu spát budem: a buděšly mýna láno sledat, neobsta-
nem.

Kapitola VIII.

- I. 1. Je Bálðad Vébom vmluvil o bezbožném řeli. II. Když ho napominal
lépejšemu zíru, že všecky mý genu budú tak pštášit megsí: 4. III. My
plája marné důffani potřítám. ii. řeč povídá že tolifo dobrin
bre a zlymžle Bub žáva náč.
- I. Ale řeč odpovědel Bálðad Žubitsky, povíděl:
2. Když dokuž mluvit budess takové róci, a mět mnohonásobný
stvých išt mluvi.
3. Zdáliz Bub řeči řeči? aneb všechnouc podmíca to, co spra-
vedlivého gest.
II. 4. Nebo bár synové tvorži zbrusyli proti němu, a nechal qíz v sý
ce neprávosti gest.
5. By mohl povídancem předěniem k Bohu, a Msemo říčkyho buděšly
prosí: Buděšly cisté a spravedlivě pořaďovat, když se prebudi k tebe
a potéjny učiní přibytel spravedlnosti týce:
6. Na tolifo, že řeč by priměgsí týce třeci bývali male, naq posled
megsí vysal mý řeč týce rozumovovat sa bučí věmy.
7. Nebo opituj se předěšovo nárcdu, a pilno je vyzvednout o pa-
máce řečiun tvorži:
8. Nebo ročeragis řeč fine, a nemíne že gafó h řeči: Ony násle su na
zemí:
9. Za ony teba učit budú, mluvit tebe budú, i když řeča řeči řeč,
pravat budú.
III. 11. Zdáliz se može zelenati trstina bez vlažnosti? aneb řeči řeči
na rost, bez modr.
12. Když gesté má řečet, aby sa nemýtrhá řeči, předěm řeči řeči
míral býlrama, usyči:
13. Tak su cesti tých všeckých, který zapomínači na Boha, a důffani
poříjta řeči:

A. dolor & pla-
gan-

B. morte mifer-
náma voda
se tot bolong
referta.

C. ab intio
consolacione

D. afflictione

E. seu Antago-
nistam.

F. bebraic
corrupti g.d.
tu gá non de-
flectet a jis
ritia.

G. id est super
et rebus natu-
ri. infra 17. 2.
Gal. 17. 4.
I. qá brevis et
& obscura.
L. i. junius,
70. papinus

Yob Kap. VIII. et IX.

14. Nebude se mu libit blázinnost¹ gebo, a gato pamětina vůstří M. vana spes
gebo, 15. fóopirat sa bude na smug dum, a sfat nebude: podepre ho a syrovite
nepočítanec.
16. Zobádai sa mudi prve něž přichází na iuu slunko, a pri východu N. sc. Scipio ha
gejm² fmen, aneb myrostek gej mychazat bude.
17. Na hromadé skálnej forene gej hystit sa budí, a mezý sa
menim P. bydlet bude.
18. Jesly qú zatopi z miska gejbo, zápre ho, a pomí: neznám teba.
19. Nebo tato get veselost ceri gej, že zase z zemi qinsle fmeni ja
putačí. Bůh neodvrhne správceho a ani ruku nepoda głostnym b.
20. Lofiu ja nenaplená finchem usta tive, a pjsli tive plesánym.
21. Lofiu ja nenaplená finchem usta tive, a pjsli tive plesánym.
22. Který teba nenávídá do hánbi rrégou: a stanek bezbožný
neobstoji.

Kapitola IX.

- I. Je Yob uznával spravedlost Boží, Močnost, a milost: i. II. Je Bůh, ber
božeb, y neminného bige: proti svu neminnost proti neprádelom ob.,
zagoral 22.
- I. A fóiz odpovědel Yob, mluvil:
2. Jiste ním, že tak get: a že nebyvala offranešení člonci Bohu
priznávan.
3. Budeli chet s mím se raditi, nebudě mu moći gedno slovo
ja tisíce odpovědati.
4. Miluj v sroci, a silný v údátnosti get: fdo se mu protivil, a Cide superbos.
potok mel³
5. Kdo přenáší žen⁴, a nevedeli ty, kterých podrátil v překlínosti
měg.
6. Kdo pochybuje zém⁵ z miska svého, a tlupi gej sa trasí.
7. Kdo přitahuje slunku, a nemychája: a hvezdi zavírá gato
počatil.
8. Kdo roztahuje nebesa sám, a chodi po vlnách móřských. et. F. Constellaciones
9. Kdo spisobil hvezdársky růz, a fose hvezd, y furata hvezd
y maitne hvezdi pri střeň polodníg⁶. G. Constellatio
australis seu
Antartici poli
notis absconditas
10. Kdo čini veliké, a nepochepitelné y dívne věci, které ne,
mačí počtu.
11. Prigodil j mne, neuvidím ho: odégoely, nevyrozujiš.
12. Budeli je opitovat znábla, fdo mu odpovídat bude? nebo
fci pomečeti može, preto tak činíš?
13. Bůh, kterého mienu žádny protiviti se nemuze, a pod kterým
sa chybají ty, který nojá přet.
14. Protož folisi jem já, abych mu odpovědel, a sloumi mýma
mluvil i ním.
15. Který tate' buděmlí met neto spravedlivého, nebudem oipo,
vidat, ale súdca mého odpovídat budem.
16. A fóiz mía wzynačejho mylyssy, nevěřím: žeby mylyssal
blas mág.
17. Nebo v výboru/ podrebi mít, a iczmnoži řani bez pritimi
také.
18. Nedonolitabý odpovírala dusia má, y naphiuge mía hóřstky
řáma.
19. Jesly sa bleďa řila, naž-mocněgssy get: gesly spravedlivost
náu, žádny nejmí za mía hvezdectví ponečeti.
20. Buděmlí chet seba ospravedliti, usta mé odsíruá mía: uťážmly
seba neminného za zlého mítu odsíru, aneb potmí.

Výb. kap. IX. v. X.

- M. rectus & in
nocens. 21. Párbých spíóty m' býl, to týc wedet nebude dupsa má, a zanugem,
zimot mág.
- N. gaudens de
justior patr.
L. d. n. tardiu
cruiciet. 22. Jeona gest co sem mlúril, že v nemíneho, v bezbožného on trapí.
O. scaboli.
P. excaevans
illios. 23. Kdy biluge, nech gednuc zabilje, a o trestání neminných nech
se nesmíje." 24. Sem gest dana do řuk bezbožného, v tvář řídcej ſebo zatymář.
gesly ze nem on, fdo gest řeho?
- Q. i. ito.
R. i. fructus 25. Dne može byli nablegly od běbuna: utéhli, a nemideli sobré
S. i. pia nocturni 26. z. b. Rominuli e gafó bagom, ſtore' orotci' nesú, gafó orcl, ſtrosy k po.
titia. 27. Poinjmlý toto: Nizádne tak mlúrit nebudem: premenujem tvář
brýsněnu.
28. Dával ſem ſa odemřelých řutků mych, když ſem wedel, že neodpuffí.
30. Unájemly ja gafó z modami ſnejnyma, a budúly ſe bliſtar ruti
mě gafó na gafó z modami ſnejnyma.
- A. i. intinet
ostendens. 31. Do řípi m' ſak mná ſamocíss, v roſplínosti mná budú mět.
B. abominabi
v ostendent. 32. Nebo any mužovi, ſterý m' ne podobný geſi, odpovídat nebudem:
any tomu, ſterý by jemná v ſiou za rovinu byl, uſyjan nebudem.
33. Nem ſebo obub z roček mobel tréstat, a rufu ſrou vloſiti na
obub z roček.
- C. deus & me 34. Nech odégrme očemna melsu ſiru, a ſtrob ſebo nech mná neftass.
35. Mlúrit budem, a nebudem ſe to bát: nebo any nemojem bogazlivy
odpoividati.

Kapitola X.

- D. logvan libel. 1. Je ſob, ſebo myblezáral přičinu býdi ufažuje, že ona nepochází z geſo ſloži.
conquerens 2. Nebo z Boží nevědomosti, II. Je zaje oplášanal ſebo narogeno, nebo z Boží nevědomosti, ſor z býdi pre mybládat. 18.
- E. ut te capias
gnes externa budeſt. 3. Junowala dupsa má zivot mág, zanechám naproti ſebi ſec mu, mlú
mea mitema wit budem v ſorſtosti ſuſi meg.
- F. ex misericordia
fragilitate
mece. 4. Zdálíz oti téleſně mdsi: aneb gafó vidí člověk, tak y ty videt
9. Rozpomen ſa ſproſym, že gafó blato učinil ſy mná, v na prach
mná zase obrátiſt.
- G. i. ſteto Ma
tis. 10. Cily gafó mléko ſe nedogij ſy mná: a gafó ſý ſe neſedil ſy mná.
H. vita naal
i. ſupernáal 11. Ščozu a ſtelen oblékel ſy mná: poſtama a zilama ſpoogl ſy mná:
12. Žimot ſe a milosrdění ſe ſal ſy mág, a namístivem ſe opatrevalo
I. conſervavit. 13. Říčoln. toto taqíſ ſe ſrdci ſtrem, ſejm ſe ſak, že na mſecky věci
pamatati.

Jób, kap. X, XI

14. Ješti sem ztrestyl a na bočinu odpustil si my: preto od nepravosti ažich byl tisí nehnášs' mina.
15. A budemly bezbožny, běda my gest, a budemly spravedlivy nepozdnívniem sláru, najvýmeny trápením, a bídou.
16. V pre pojchne gafó lemicu ulapiss' mina, a zať narmáený durnie mňa tiď píši.
17. Obnovužeš sivetfú trijch proti mne, a množiss' hneu triug L. flagella & pla.
naproti mne, a trestani bojuje naproti mne.
- II. 18. Fraco z života vývedel is' mina: tisí o folybých rádnég, za marnien byl, žeby mina čto nemidelo.
19. Bylých byl gafó bych nebyl, a životka prenesený zo hrobu.
20. Zdáliz frátfest diúm mých nadešoná sa sfors': protož nechag M. se peuatice
mina, abyš magistfo plafal bolest miu.
21. Frise nez prídom, a nenařádím sa, so zemi tmavégi, a priký
teg mračaru smrti.
22. So ženit bido a tmavosti, tde gest sijn smrti, a žadný porádok
neni, ale večný strach predjna.

Kapitola XI.

- I. Doffar ponevel, že Jóba Bůh pdrayl pre vrch, které výfládal; I. II. Že velmy stáliu ríci vobom prisícoral gels je k boži obrati. 14.
- I. Elle, tisí odpovedél Doffar Naamathinský, ponevel:
2. Zdáliz god mnoho mlumi, a neslyši: aneb muž mnoho scén off N. sc. per multi
pravečníen bude".
3. Tebe jancemu mlecat budi lidé: a tisí quisym sa posmírat budeš.
od žaného sa prebádat nebudeš".
4. Nebo sa ponevel: Cesta gest nec má, a tisí sem pred obýčajem A. sc. deo.
5. O folyby Bůh milovil stebu a otomrel tebe pýši své.
6. Abi ufažal tebe tagemistri mudiost, a je mnohonásobny býva B. multa exigens.
žeton gebo, a abys myrozumiel, je muco ro meissé ríci snášs' od rík C. justus minus
bo, nežly zaslužila neprávost tva.
7. Támaž Mapage Boži ulapiss, a sofonale dospímo húkyo nág. D. i. perfec.
8. Nežly, od Neba gest, a co utiniss' blubsy od pella gest, a od
kud poznais?
9. Deliž myriu má od zemi, a myriu od mora.
10. Ješly, podvratí míscey nevi, nedo v gedno ihliene, god mu odpo
rovat bude.
11. Nebo on zná lidstvu marnost, a tisí vidí neprávost, cily neroz,
vajuge.
12. Marno muž do pojchi sa myzdonívuje, a domnívá se, že on - C. affirmati in
gafost' oslátko osla lesivo slobodny, narodení gest.
13. Ale ty upernil is' fraco tre, a rozeplal is' k nemu ruky tře. F. ad eum exaudiens
- II. 14. Ješly neprávost, která v rukách mých gest od seba odvrátnost,
a nejotazne ro stanku třem neprávlosti.
15. Lečy pozorovnuti, budeš moct tvar tru bez poskorni, a bu
deš fály, a bat se nebudest.
16. Na bídú tak zapomeness, a gafó na modi, které pomnuli roz,
pamatass'.
17. Gafó poledny blešt' pónstane tebe s meiceru: q' kdis sa dom, Q. plena prospe
míssat budeš ře sy zahubení, pónstaneši gafó denička. H. letus & illus.
ris.

Vob. Škap XII.

18. A budeš mít dřúškami, i predloženým sebe usfáním, a když pochovali budeš bezpečně spát budeš.
 19. Odpočínesi, a nebudeš řečí teba postříštěl: i prosyt teba budou vělmí grmo.
 20. Ale bci bezbožních upadnou, a vyslobozeni zahyne od nich, i usfání jejich osplínost dřúškami.

I. cni in dignitate & auctoritate.
 L. Lev. 26. 5.
 M. Hebr. afflacijs.
 Sap. 2. 6.

Škapitola XII.

- I. Je Job, aby zabánil pochvalu přítele, posíla, že fajdou my mocnost a mudrost Boží i křesťanskou nad tvorenjma večna, i. II. Ale že jezich stan sa premení podle mili Boží i naq. výšších, a tažem jich přísní. 13.

- I. Vše když odpovídel Job, mluvil:
 2. Řekl my, ste samý lide, a svama žemre mudrost?
 3. V "jd. mám srdce, gášo i my, a my nizněgslý negem od nás: nebo

- N. mft. 20. 2. tdo tuto věci, které my znáte, nezna.
 O. Prov. 14. 2.

- P. integritas. 4. Kdo sa vysmívá od přítela svého gášo já, rozhvat bude Boba
 Q. est justus mister. výššího ho: nebo sa vysmívá přítele svého sprostnosť p.
 R. ad gloriam. 5. Kampas zapovězený ē u myslenia bohatých, botomu i času
 S. Psal. 43. 11. uloženímu.
 S. Psal. 48. 7. 6. Hognost magus stanki lúpečniskum, a smiele vysolávagú Boba, po
 T. Dei bonitatis. něváž on dal všecky věci do ruk jejich.
 sapientia & pro a 7. Opítag se totižto horad, a naučá těba: i intelectu nebeského
 videntia. 8. Milu země, a odpoví tebe: i rozhovrat budú říbi morske.
 U. Infr. 24. 2.

- X. q.d. řeči 9. Kdo neri, že všecky tito věci říka fáne spravila?
 řečibilita es 10. V třecbo vnu fajdou dřúška gest živého, i fajdeho těla lidstva.

- A. Psal. 22. 22. 11. Cily ucho slova, nerozsuduje, a gášna toho, který gáš, však?

- Apoc. 3. 9. 12. V starých gest mudrost, a v novém času opatrnost.
 13. Vnho gest mudrost, a syla, on má rádu i rozmnošt.

- B. ut confilia dent satua. 14. Ježly potaz, nem žádny řečí postavil: gesty zavře člověka
 C. ut sint stu pici. 15. Ježly prorozí vodi, všecko sa vysuší, a gesty gáši vypusti pod
 D. glori & potes tae eis aufer. 16. Vnho gest syla, a mudrost: on zná i flamajícího, i toho, který
 E. pertinendo occidere. 17. Prinádá rádu i blázničnému lónu, a řídu i strachu.
 F. subtrahendo sum lumen & auxilium.

18. Táž královsky i odpasuje, a prepasuje provazem ládní jejich
 19. Vodi knížet bez chvali, a prednich řánu podvracá:
 20. Když preruší píšť prandomluvných a naučení starých když
 od jíma.

21. Vylewná potupu na knížata; tých, který potlačeny byvali, řečí
 pozdrvujou.

22. Který vyčaruje tágne věci i tmarost, a vyvádá na světo
 svého sněti.

23. Který rozmnózuje národi, i kubí gáš, a podvrátených do hro
 madí zhaná.

24. Který premněniuge srdce knížat lidu zemského, a flama gáš
 aby na dármo vydili bez čestí:

25. Matat budou gášo i tmarostach, a ne na světle, i blížit gáš
 bude i gášo opilých.

Job Kap. XIII.

Kapitola XIII.

I. Je Job potal svému přítelom z glosu slosu domilovati. I. II. Je fraú spravedlnost
a tržecí slovo ploto mym branil. 14.

I. Ne můscí tuto věci vidělo oči mé, a slýšalo ucho mé, v geone
tažde věci sem nijezumiel.

2. Podle umění masebho s v já znám; a my podléhly od nás ně
sem. 3. Ale však l' m' se m' vymu mluvit budem, v hledat se b'cham! 3

4. Sídij prýc uťazem, že ste my sbládatelé lži, a prenrazeného = iustificem.

5. V o foybriste rádnicg mlechi, žebyste sa ždáli byti mudi.

6. Proto užijste trestání mé, a na súd ust mojich posoroukte.

7. Ždáliž potřebná jest Bohu m' lež! abyste jánho mluvili pod
modi. 2. ad tuendam
sud bonitatem
justitia.

8. Ždáliž tváře geto neberete a namísto Boha súditi se neušlugete?

9. Anč libit se mi bude pred čterým m' tým nemože byti? aneb M. ex falsa ca
oflamani bude qato člověk, v m' vlastyma zrádli mostama.

10. On nás trestat bude neb po tažení tváře geto berete na seba.

11. Ned qak je pořne poburi nás, a strach geto na nás připadne.

12. Památku m' vlasti přivornávat ja bude popelu: a kříž m' vlaste na
blato sa obrátí.

13. Ulicte m' sliško, abyh mluvil cestolov- my na mysel prigde.

II. 14. Črečo trhám telo m' zubami myma, a zrrot m' n'ojim no
ručák pých.

15. Barbý m' zabil, v něho d'uffat budem!: ale však cestí m'
pred obýčajem geto trestat budem.

16. A on bude mysloboditel m' : nebo neprigde pred obýčaj geto
závny profrytec.

17. Užijste jec mu, v počádku nezmíte do uji m' vlastej,

18. Když súden budem, mym, že za spravedlivého sa nájdem.

19. Kdo, gest, kdo by sa súdil P'semnú? neb prigde: přečo m' línky zabyňam?

20. Dne tolíko m' nevíni my, a tedy pred tvářu tvůj neb sa
nesťmán.

21. Ruku tvůj daleko odlož odémna, a strach tvůj neb m' ne,
strach.

22. Zavolaj m' a já odpovím tebe: aneb jeste mluvit bu
dem, a to od p'oryed m'.

23. Qak mnohé m' m' neprámosti, a kříži, skutki neschétné, a pren
icii uťaz my:

24. Přečo tvář tvůj srováváš, a m' m' ja neptjela sivého?

25. Protiv listu srenu, čterý od m' etra zahvázen bývá uťazujes' moj
rost tvůj, a finjistu sute' prenassledujes' :

26. Nebo p'issi protiv m'ne, kříži m' m' chces' s křížem,
ma mladíši meg. eisib

27. Dal tv' do pat' nobí m' a na rošeky chodíti m' pozoroval sy
v na slápage nos' mych poslečal sy:

28. Čterý qato z'lost slázen budem, a qato oděv, čterá sa od
m' m' žen.

Kapitola XIV.

I. Je Job rosgimal b'du zirrota lidstva, 1. II. Je sa d'vrl opatnosti Boží proti
člověku, k'ži' prirovnal o druhém žurké, a o m'strjšení fela. 12.

Q. i. qua vos sitio

H. i. colloqui.

I. sc. ut c'ia mea

justificem.

ad tuendam
sud bonitatem
justitia.

M. ex falsa ca
lumnas glori
me innocent.

II. u' Abramam
q'ra hem n'ra,
in hem gracie.

O. uba qua viden
3 obscura -

P. hebr. litiget
m' coram ju
due.

A. sic tractas me
velut hostem.

B. in carcere;
nervus est ligno
magno quo re
des videntur sin
quicq; metaphor.
Job affictioe di
vorat.

Dob řík. XIV. a XV.

Člověk narození z ženě, za krátkého času fóř zíge, naplníuje sa množím
života lidem.

C. sup. 8. 9.
Psal. 143. 4.

Stem. gafó firet myčázá, a poslapuže sa, a pomíjá se gafó
fóř: a nikt, v gedenku stane rezisturu.

3. I za roční rýce sebe vzdali na kakového oči tvé, a pri
vesi ho, sebú na sud.

4. Sido moze učiniti čisté z nečistého semena počatého: čili ne

D. Psl. 50. 4.
E. sc. potens vel
več es

tý, kteri sú sami?

5. Kradte die: člověka sú, počet Měsycům gebo u teba gest: uložil
si syle, gebo, které sa prejti nemozí.

6. Dostup malictó od nebo, aby odpotinul, do kud nepriče žádosti

nej den gebo, gafó na gemitia.

7. Dervo díťaní ma: budeli poštuké, zase se zelená, a ratolesti
gebo se pučá.

8. Zestarály se v zemi foren gebo, a v prachu zemrely pení, aneb
spalek gebo,

9. od vunu vlažného modi rozkvitne, a rozpusti ratolesti gafó fóř
ponávky myjádené gest:

10. Alle člověk fóř žemre, a obnáženy, a potazený, tde prosím gest:

11. Gafó fóř myčáza gú modi z mora, a gafó potok mypráznený -

usíja. Tak člověk fóř žemre, ne pónstane, do kud sa tebe s nerozete, ne

prebudi se, aby nepóstane z jna fireho!

13. Kdo nám to mní abys v pekle! ochránil mňa, a sviž -

mňa, do kud nepomire problímost tvá, a do kud mi neuložíš cas, v -

terém by si sa rozpomenul námna?

14. Co se domluval že žemalj člověk jasť žin gest? po rozechybách dnech

fóř všetkých všetkých božujem, očefavám soľud nepriče premienení mé!

15. Volat mňa budem, a já odpotím tebe: práci ruk tvých po

dáš praviu.

16. Tý ſejte frataje mé spotkal ſe, ale odpút hřich mé.

17. Zapccatil ſe gafó na vreni hřich mé, ale uzoramil ſe neprá,

modi mý. Zora fóř fe rožboni umýva ſe? a řala prenáſa ſa z mňa ſmetá

18. Modi mydla barazáu řameni, a zem od pomodi pomalu ſa

podmoluje: protože člověka podobne řatí.

20. Upravil ſy ho malictó, aby na všetky pominiel: premienij -

tvár gebo, a mypustíš Žo.

21. Bár řemane budú ſjnové gebo, bár neurozený, nepozumi

22. Ulenyraf telo gebo soľud, že ſe zíge bolest niet bude, a ſuſa

gebo nad vým řanym řimíti bude.

Kapitola XV.

I. Je Aliffas domluval Žobom ja poštvalu, ja netrpežlivost, a za ponuboru

u pote Žobu; u řetěho ponuda že řadny ſa čistý menávajá, z II.

Vypisuje bezbožných, a pořítečnu řlorčenství. zo.

I. Alle fóř odpovedet Aliffas Řemaničko, ponedel:

2. Ždálíz můdry odpomíta bude gafó by na měti mluvil a na

plni Žob řestí řaludec řivig?

3. Domluval řlowma temu ſtary neni tebe řemij, a mluvíš Žo, co tebe

nečologi.

A. pro řeji ře,
dons vana ř
impotin entia

B. ſc. ŋlum.

Výb h. a. p. XV.

4. Tak mnoho na tebe řeči, ty se nebožíš, a před Bohem se nemodliš.
 5. Nebo usta tvé učil řeprávost tvář a následujeli gázky ponu C. sc. v. a logi.
 6. Odjízdá teba uffa tvé, a ne já: y pýši tvé odpověďá tebe.
 7. Zdáliz prvný člověk narozený sy ty, a před vrstevnou spúšťbení.
 8. Zdáliz rádu Boží sy slyšal a nízky od teba bude geba mudrost.
 9. Co v. i., co bysme nevedeli? co rozumíš, co bysme nerozumíeli?
 10. I. stary, y dárny su mezi nama mnoho starodárnégsy nežly D. Euli 14. 8.
 11. Zdáliz neslavnářice gest, aby teba potěšil Boh: ale zlé řeči tvé
 to zapomídagu.
 12. Frečo teba pozónibuge fréčo tvé, a galobys velíté řeci myslí -
 myzdorvené malí oči.
 13. Prečo, se naduvá proty Bohu Jusia tvář, že takové řeči mlávysy
 3. ust. třetich.
 14. Co gest člověk, aby bez poskvrny býval. y aby spirituálně řeče
 uťazal narozený z ření.
 15. Ille, mezi, gebo fratyma žádny nemí nepreminenitelný y Nebesa,
 négsu čiste preo, oblyčajem gebo.
 16. Cym vječných offlary, a neúžitelný člověk, který píže, gafó mo-
 du neprávost.
 17. Utazem tebe, uslyší můra: co sem viděl řeprávat tebe budem.
 18. Moudry myznářagú sa, a něstovářagú otců řečí!
 19. Kterým samym řad gest zemí a nepresel círky prez mych.
 II. 20. To všeckyto enoch řečí bezbožný se pýší, a potet řeku vlnu L. Gal. tradita
 robi gebo negativ gest.
 21. Hucání říčku svědky gest w usáčk gest: y řečí potok gest
 on mydlo zásedí w podezřeniu ma.
 22. Kterem je římanost namítiť sa može k říšeti, řečí odvídad
 se obličea, na meč.
 23. Kdož je pozýtuje aby bědal čleba, zná, že říčeny gest w řeče
 gebo deň římanost.
 24. Poříkali zo zarmútěl, a úzlosti bo obětane, gafó krála který
 sa chystá do bitky.
 25. Nebo roztábel naproty Bohu řuku ſiru, a proty Mšemobužma M. v. arognia
 poříkali sa podvýšení říaru, a říčnym řekem v. offinac.
 26. Bežal naproty řemu ſpodvýšení říaru, a říčnym řekem
 zbrojí říčyla tvář gebo hlučnost, a od božím gebo řádo výfi.
 27. Byděl w Městské pustýk, a w domoch opuštěných, který na
 říomadi ſu gčáne.
 28. Kterebasí ſa, anj zetrvává nebude řatef gebo, anj do ſemi
 neplíš ſorej ſvilo.
 29. Neodegde od římanost: ratolesti gebo výfusli plameň, y řečí
 me ſa býdykem uſt gebo.
 30. Na dármo věrit nebude bludem oplamavý, že z negativním pla-
 tem výfupení bude.
 31. Prve nez ſe ſe ſa ſeplna, zabyne: y ſu ſe gebo usbní
 32. Porazý ſa ſimica pri prvním říčetu gafó řízen gebo,
 a gafó ſrom olivový ſou výbáňa ſivé ſiru.

N. deſtiniſenij.
 O. filios abfumet
 rignis tribulacionis
 P. řatu tribulacionis
 v. řatu Dei
 imperio.

VII. Kap. XVI.

Q. quod quod congit
fat h. surabir.
A. I. 15.
Haj. 59. 4.
B. patitur in
mox inventio
nes.
C. parturit in
mox inventio
nes.

54. Nebo zbrromávěni poříkta ptané gest a oboj spáli řátki tib
fteri vari radi pomyagů.
55. Total a bolest, a porodil neprárost, y život gebo pripravuğt pónrov.

Kapitola XVI.

- I. Je Jób fóz z loranama přítelům poříkaj býl, dív bolest oplakával, i. II. Že
fóz welkot býl utázel, povíděl je on ženinni trpi. 8.
- I. Ale fóz odpovídel Jób, mluvil:
2. Stýpal sem castofrát raforé véc: obtájeny sе my mšci poté
vítelé. Zdálíž mět budú fonec loma porétné? aneb něco nesnádneho
má? Fóz mluví?
4. Móbel sem y já podobné vécí frám mluviti: y ö fóybí byval
život más za život mág.
5. Potěšoval bých y já más z letama, a bybal bých blanu mū ráu
v qma e.
6. Fóz ljiomálbých más ustanu myma: y bybal bých pýsti mé, gato
bých mán oopustál. Z Budímly mluvit, neodpočine bolest má: a bu
démy mlcat neodčeče odémia.
7. Ale co učipm? Budímly mluvit, neodpočine bolest má: a bu
démy mlcat neodčeče odémia.
II. 8. Ale včetl potlačila mía bolest má, y na nic obrázené sú mšci
ty už me.
9. Vrážtí me pivedectví, dárágú protý mne, a pónstáma frýmō,
mluvny naprotý tvári mág, fóz mne ooperuje.
10. Spolu zbral bým frýg na mía, a fóz za mnu gissel, stýpal
protý mne zubami svýma: nepřítel mág i prebrozýma očima poble
del na mía.
11. Dterráli na mía usta frýe, a fóz na oči nadzajvali bili tvá
míu, s trézajm mým nasýci li sa.
12. Zamrel mía Bóh u neprawodlnictvo, a so všet bezbožních mía
oděny zápal.
13. Ale já téh někdy bohaty znábla zehn sem: ejal fré mág,
polámal mía, a postavil mía sebe gato za známení.
14. Obestal mía fopygani, frýma, poram ládvi mé, neodpustil
y výl na zem číreva, me.
15. Rosfétal mía ranu, nad ranu, oboril se na mía gato obor.
16. Meio sem zessyl na mu fožu, a přifryl sem popadem tělo mé.
17. Tvar mía opilala od placu, a mihamue zaslepil se.
18. Lyte vécí sem trpel bez nepránosti ruky mág, fóz býl mél císte
profbi f Bobu.
19. Zem, neprifrymag frém mui!, ani nech nenabýja n tebe
mijo utříti se fré mág.
20. Nebo ble na Hebi gest svědet mág, a mág povědomý
na mysořach.
21. Mnobomlúvny přítelé mogi: f Bobu kápfa oto mé!
22. Y ö fóybí sa tak řídival mui z Bobem, gato sa řidi sín
eloueta s towarzíjem svým.
23. Nebo ble fráte rofi pomynağı, a po chodníku chodím, po
strem ja nemamatim.

D. in simili statu
xtribul. quod
tamen n' abso
lute opto
E. 70. cu plan
ctu ex Compell.
5 perimmetum
simili modo &
vus inveniens.

F. hyperbole cu
qfunt defens
ti vñch ule
rib & dolor
etkpi

G. allegor. cas
oā griniunt
xto patienti
ayus figura
erat Job. Hirin

H. fui Scopus
in god oā sua
tela conjuncti

I. Allegorie
xto, quia me
huius llamas
qm̄ sanguis
abel n'pē mi
sericordia nos
vincit

L. i. clamo cu
laevymo.

Job Kap. XVII. v. XVIII.

Kapitola XVII.

I. Je Job mi mimo smrti neocfával, a přítele, který tolko života jeho do platu očafával za nemádrub strafal, i. II. Je on budouc odpocijet
I. Dýchaj mé učenovat sa bude, a ne moži usfracionat sa budú, a tolko brod pý pozostáva. M. q.d. vires con
M. q.d. vires con
Lumen.

II. Nezbrdyl sem, a v boristostech bydlí, cto mé.

III. Nejlobed mňa tané, a postav mňa vedle seba, a cíkolinek ruka
neb bohuje proti mně. N. leu vera sci-
et. Drácy geni oddalil sý od naučená? proti netuší sa povýšil, entia
vat. Lípež prislbuje tomarišom, a oči synům gebo oslavorat sebu,
dú. b. Postavil mňa galo na prisloni lidu obecnýto, a příklad sem proti
nýma. Zatémneho od hnevlivosti ofe mé, a už mé galo n niveli sa ob-
rátilig. Tolakagú se spravedlity nás týmte, a nevinný proti pořítytu = A. ut dñili modo
pomstite. Dížat bude spravedlity cestu svú, a cíkym rukám! přidá sylu. B. id est pý operi
io. Zdej my všichni obrátí sa, a poote, a nenádrem mezi náma žád
nebo mladre. C. ut patientia
II. Dne meje ponímlu, mysleni mé rozébnanc gest, které trápáši co = impis operat.
mí. 12. Hoc obrátili na den, a zase pro tmáč uffam smělo. C. ut patientia
13. Buděnly očelavat, pěsto! gest dům nág, a v tmáč posthal sem D. tamen.
pěsto! nág. 14. Zjnylosti sem poněod: Otec nág sý; a čerwom, matka má, a E. usq; adven
sestra má. 15. Je de gest protož ročil očelavani mé, a mu trpělivost kdo rozgi-
ma. 16. Do nag blibsyho pěsta zégóu všichy neci mé: dominiovi se
že ásponi tam budem niet odpocijet.

Kapitola XVIII.

I. Je Bálvád domluval Jébovi o poctivale a o netrpělivosti, i. II. Nejisuje
bezbožný, zlorečen, aby preufajat nobel, že v Job pre five bráchi tolko sa
treju. s.

I. Ale fóř odponedel Bálvád dubitky, ponedel:

II. 2. Až do kud slona poctivalonat budete? vyrokuji prvej, a tak
mluvme.

III. 3. Přeto za to sa majjme galo komada, a zemiradili sine se predina
ma. 4. Který zatracass dusi tnu v preblivosti tvé, zdáliz pre teba opý?

IV. 5. Líly, firečlo bezbožného vyváši sa, a my plameni ohná gebo blískat T. hinc lumine
je nebude. 6. Vésto se zatmí v řánku gebo, a řítmij, který nás ným gest, zaba- & fulcro te ca-
ří. 7. Přitahorat sa budú řočaje syl gebo a zruci bo dolu ráda, gebo. dente.

8. Nebo myštil zo syta robi swé, a mezi zanietkama gebo v obdi.

9. Držat sa bude pata nobi gebo sydlem, a popadne ho žízen!

10. Dřítte gest v zemi sydlo gebo, a past gebo na chodnyku.

11. Odvysad řasňit se budú řaslyivosti, a zapletu nobi gebo.

12. Nech sa utíši od hladu syla gebo, a lachnostneb négde do lóft gebo.

13. Nech zejere řasju řoži gebo, nech řávni pleua gebo prvozdená

po niem, galo říral zabytnutá. I. sc. peccati filia

G. angustiabit
rie potest exipi
qđ volat.

H. sc. concupis-
centia.

Job Kap. XVIII y. XIX.

- L. impy v. diabolo
M. sc. purist.
N. Prov. 2. 22.
O. Anteubath qui
allegorice ea
gremunt s.
Gregor.
15. Nech bydlá, v stanu gebo tovaryšie gebo; tterý nemí, nech gesti potiopena v stanu gebo sýrta.
16. Ždola forene gebo nech výsýdlačú, a zivru sa protlači žativa gebo.
17. Famatta gebo nech zahyne z zemi, a nech sa nerozklasluje meno gebo po ulicach.
18. Vyžene ho z sveta do tmyrosti, a z sveta prenese ho.
19. Nebude semena gebo, ani rodini gebo nežž lidem gebo, ani žadného potomka v fraginách gebo.
20. Ja dňa gebo polatagil je nag posleňegly, a predný je zestrassá.
21. Tito ju protož staní nespoketného a toto gest mýste toho, tterý nezná Boba.

Kapitola XIX.

- A. id est lapis
B. ex afflictione
mea
C. Alter penata
mea sed longe
ob alias ceteris
D. sc. appellat tri
bulas. Febr.
excusatus
E. Alter minus
factorem.
F. merasymus
bi genus absumit
genas ex ging
vas.
1. Je Job, kdež domluval svým přítelem, kdyžže on nejaslužil býovat i s pánem f. Bobu znaměj, i. t. že z uffaná buchu božího mříži se f. Boba sameho potleskával.
2. Ale když odpovědel Job, mluvil:
3. Když sotví trapíte dusi mu, a sužujete mía říčama?
4. Ale desetkrát zabaví bujete mía, a nebáňbíte se, je mía zatlačujete.
5. Ale my proti mím sa pozdríváte, a domluváte my s počálením možim.
6. Záponi včíl porozumte ze Bůb z rovným soudem mía retrápiš,
a z býam říjma ofelo' nechbetal mía.
7. Ale frýcat budem, když násyl snášsat budem, a žádny neuslyšíš:
wrestlat budem, a není fóoby, júdil.
8. Godíjk mág otolo' opšerel, a přejstí nemožem, ý na brýšku mém tými vložil.
9. Oblíupil mía od plávi még, a sítal forínu z blávi még.
10. Potazil mía odvísad, a zabijnám, ý gáto vytrbnutému fro mu odčíhal, ūffani mé.
11. Rozmírala sa proti mím prchlinost gebo, a tak mía držal gáto nepřijela svého.
12. Dpolu připli lotromé gebo, a učinili sebe četu prezémia, ý obléhl do kolá stanek mág.
13. Brátrů mých salefo' zábal odémia, a známj mož gáto' cuiž odříupili odémia.
14. Dpusili mía přátelé moži, ý ty, tterý mía byli znali, zapomeňuli na mím.
15. Doffere domu mého a dproti mé gáto za cizého mía měli, ý gáto' prespolno aneb pútnej byl sem pred otíma gejet.
16. Volal sem služebníka mého, a neodpovědel my, ustami myma protihival sem ho.
17. Dó odýchni mého e zestrassila se mánželta má, a profýval sem ſímu z dívota mého.
18. Blázny také pošidali ſemnú, a když sem byl od rýce odessel utrbači mi, ý opliklo mía měli - týto rádcomé moži bývali: ý tén ttere ho nag-výcej sem byl miloval, odvrátil sa odémia.
19. Když řepadlo mág, me k loži még, připogili se fósti mé, a zotáli folifolen píšti ofolo' zubímu mých.

Vč. Kap XIX, XX.

21. Smilujte sa naděmnu hmlujte sa naděmnu, a sponi my křítele
mogi, nebo ruka tane dospila se mná.
22. Frečo mná prenásledugete gato Bub, a z mässem mym sa nasy
cugete. Kdo učiní to sennu, aby spisane byli sciu mé? Kdo my dá to,
aby spisane byli do knizi,
23. S pěrem zeleným, a na plechu olorreném, nebo z slattem roj,
24. rezané bytrali na frenemiu.
25. Nebo my je vystupitel mág jin gest a v naš posledného čem
enj z jemi počítanem:
26. A zase oblicem sa s fožu mu, a v tele mém umidym Boža mého?
27. Kterebu umidym já sam, a oči mé náhro sledet budú, a ne giv, L. ead ab eterno
qua felix dei.
L. ead ab eterno
cuso. Salva
tore.
28. Složené gest toto Suffani, me v lunié mém.
29. Frečo když včil pomocate: Pre následugete ho, a foren' sloma N. Coa ex objec-
mádime proti nemu.
30. Věstíte proto, co tváni meča neb méc pomstitele neprárost N. ire ex vindic-
ta divine.

Kapitola XX.

- I. Dóffar z slouami vobomina, poznutý ponděl, že domluvani gebo uslyši.
By: III. Ale nub my Bož je trestani říne říkati, nešlechétne sa priso-
lavá, a nub rozmra, gata gel čáška borbózneho u Boža.
- I. Alle foři odpočedel dóffar Naámarbitky, ponděl:
2. Proto mysleni me mseligalt gedou po druhem gide, a mysel na msc
ligalé včui ja režrba.
3. Naudeni, i říkym my domluvási, uslyším, a dub rozumu me,
ho odpovídci mi bude.
- II. 4. Toto myn od počátku, gata postaveni gest zlonel na jem,
5. že chvala bezbožných frátku gel, a rádoš potrytca, gata na A. Bald. ad mo-
otámeni.
6. Vystupily psycha gebo až do Neba, a dospely se slava gebo
oblatum.
7. Gato hrogorysto na posledy zabýne: a to, ktery bo byli mřeli, po
mědá. Kde gest říky odléta nenádce sa, pojme gato mření nočné.
8. Gato se říky odléta nenádce sa, pojme gato mření nočné.
9. Eto říky bo mřalo, neumři ho mřeg, any mijo gebo nepoč
lédi náhro.
10. Dynemé gebo potlači sa spotrebou, v ruky gebo sagú mi bolest řík.
11. Skoti gebo naplnia sa z brichama mladostí gebo, a s mym v prachu
spat bučí.
12. Když říky sláde bude v ústech gebo zlé, slava bo, pod gazušem říkym.
13. Odpuští gemu, a neopustí bo, v tačit bude v brile říkem.
14. Cíle gebo vnitř v žaludku gebo obráti sa na zluk bádum gedo
matice.
15. Bobátku říky říkavil, vymřati, i z brucha gebo vytábneho Bub.
16. Slava bádoru sati bude, a zabije bo gazuš gasscerfi.
17. Žeby nemřel pridi rodné, potoci medu, a mäslo.
18. Trestani bude za rošete co čiml any mřak říkareni nebudé: mřelé
mřozitvá nálezum říkub, tak v řídkat bude.
19. Než říky říkonal obnázil croudobných: dum řízal, a nemřavil.
20. Eto, v geste sa nenaštil bruch gebo, a říky mřet bude to, co byl pogá. J. Pali s. 9.
21. Nebezpečí říkam gebo, a pretó mi nezostane z dobrých říek gebo. Q. aligor pro pau-
perc.

Job Kap. XX. et XXI.

22. Když našijen bude, stiskat sa bude, rozpalonat se bude, a mřecí bolest náňho připadne.
 23. O foyby naplněn býl brub brub gebo, žeby náňho nezpůstil
 hnen prehlivosti své, a mysl iáňho, vognu svú.
 24. Utekat bude před zvoucím zeleným, a upadne na kusu nedennu.
 25. Vyniaty, a vytřeny z jiných posíji v blízcej se w svégor.
 Noti: vugou a uderu náňho prebrodly.
 26. Mřecty, tmarosty strigte su w rágnych mřstach gebo: stráni bo oteví
 stery sa nepodpaluje, trápit sa bude opuštěny w stántu svém.
 27. Nýgaria Nebesa nepránost gebo, a zem pónstare naproti němu.
 28. Útrenny bude čmen domu gebo, stábne sa za dnu prehlivosti
 Boží. 29. Táto gesta cesta člověka křesťanského od Boha, a vědictvi slon
 P. Boz est bois. gebo od Tana.

Kapitola XXI.

- I. Je Job foyb přijelom o bludu domluval, vystlával, přes bezbožny mřhdy
 ráz w životě, tomto, stisklý vymagu potočny, rapihy tomu trappraju
 sa. II. Dopovedel, že bezbožný býl dny s dnu zatrazena. So.
 I. Alle foyb odpovedel Job, mluvil:
 1. Uvijete mojim řeti mé a činete pokání.
 2. Postřípte mna, a já mluvit budém, a po mých slovách budely se
 vám libit smíte se.
 3. Zdejší přijí člověku hánani mé gest, žebych oprávdivé nemil
 sa zarmuovati.
 4. Pojedou na mna, a podivte se, a položte prst na usta mase:
 5. Pozorujte na mna, a potrásajte se.
 6. I já foyb sa rozpominám, stražem se, a potrása telo mé stražem.
 7. Pretož bezbožny žigů, pozornosti, a poslyšení su bobátiším.
 8. Dementio geib požostáva před nýma, prátelům zástup, a mručím
 před oblyčejem geib.
 9. Dom geib bezpečné su, a potogne, a nemž boži metli nad nýma.
 10. Skrám geib potali, a nemž mli: galonica porodila a ne
 zbarvený plodu svého,
 11. Výchazagú malice, geib galo stáda, a děti geib poškafogú
 w spádu.
 12. Brzá buben, a húste, a radogú se na zírení mřtanum.
 13. Travná dobrych večerů dny své, a w osamženiu do pěstí se bázogú
 14. Který poviedeli Jobu: Odstup od nás, a naučení cest tvojich ne
 chceš. Hdo gest mřemotu, abyšme mu slížili? a co nám osoži budeme li
 se modlit s něm?
 15. Alle vlast povídaj, negu w rukách geib. Dobré věci geib, ráðda
 bezbožných nich gest daleko odenia.
 16. Kolikrát Lampas bezbožných vybássá sa, a prigde na mých po
 modení? a v bolesti rozděli prehlivosti své?
 17. Budu galo pleni před větem, a galo peryna popelomá, kteru wj
 chor rozhazuje.
 18. Budu galo sijom geib, bolést sfionu: a foyb odplatí, teď zpí.
 19. Budu zubomá sijom geib, bolést sfionu: a foyb odplatí, teď zpí.
 20. Vrjdá gei gebo zahynutí své, a sprehlivosti mřemotu so pit buč.
 21. Nebo galo on starost měl, bude na dnu svého po sebe? a pojet mřesý
 cur gebo budely ja na pul želit?"
- A. Jerom. 12. 1.
 Bab. 1. 2. & 13.
- B. Subito, ite
 ex hoc primito
 vita byju
- C. Malae. 3. 14.
- D. Id est, potestate
 Q. id quidam
 T. prosperitas
 G. ira sciorum
 H. si sunt part
 upes sciorum
 patris.
 I. agnoscat de
 mystica
 L. interitus
 M. temporis
 N. morte in natura perire ipse.

Véb. Kap. XXI., XXII.

22. Zdálíž Boža, nekdo učiní bude na tomém, který myslíš sudi?
23. Tento žemina flusy, a zotaví, bohaty, a státní.
24. Cyprea gebo plne jú tušem i fotti gebo spiskem sa obvalažgú:
25. Ale ginský žemina n horstvou dusi své bezemského bohatství:
26. A miskymenec spolu odpočívat budou n praci, a čerivki gib
pri křížat budu.
27. Jiste znám myšleni, wasle, a sudi proti mně neslechétne.
28. Nebo pomdate; kde gest živii senzata? a kde stánki bezbožnici? O. sc. unioi, q. d.
29. Opitúgte se kteřeboliv, spocetnyc, a poznate, že on tototéž id P. filiorum.
30. Nebo jdu zatrauení. Drži sa zby, a jdu přiblivoši veden Q. extrema post
buše. 31. Kdo haniat bude před ním cestu gebo? a které reci činil, kdo
zaplatí žemu.
32. Jen, j hrobom veden bude a pri hromadě nutných bedlivy bude.
33. Dladváky byl kocytus písečnatý, a za sebú řázebo člověka R. gratias amig
potáhne. 34. před sebú bez počtu.
34. Váno tědy mňa potepugete nadátno, poněvadž ukázanogest S. ad inferos.
že odpověď wasla odpovna gest prvnöe.

Kapitola XXII.

1. Je Aliffaz Voboni domlunal o vyslýchacích řutach zlých, že on ani o Božíleg
opatřnosti dobrí nemyslí, 1. II. Ale potam činymu, jase vyslečí vici plás
line příkruge. 21.
- I. Ale když odpovědel Aliffaz Benicu italy, poivcél:
2. Zdálíž sa Bohu moje priornávati člověk, barby miel doho
nále umení, a o Bohu osoji budešly spravedlivy? aneb co mu přidáš,
3. Co Bohu osoji budešly spravedlivy? aneb co mu přidáš,
budešly nepostřílená cesta tvá.
4. Zdálíž božic, se trestat teba bude, a půjde řebú na ſú, A. sc. donine illi
5. a ne pře zlost tvou premyslou, a nepočítané neprávosti tve.
6. Nebo jy brával základ bratrův tvých bez příčim, a nabých
oblupoval. 1) z odvív.
7. Nodi ustalemu jy nedal, a lacnému odgal jy chléb.
8. N říkla pleca tvého vzdával jy z žemu, a rag-mocnegsy fidiv
jy byl držával jy qu.
9. Vdoni připustil jy pitízne, a mášty pleca b říroté podrobil jy B. i. vires et faul
10. Tretí ofolo jy obložen syolama, a buri teba řírach náhy.
11. V domnlival jy se, že tmavosti neumíslí, a z náylem mod rozmíl,
nenoch že sa nezatlačí.
12. Celý nemylis, že Bub myslí gest od Neba, a myslík bude sa
pozorovat.
13. A pomídáš: Co vti Bub? a gato prez mráčanu ſú.
14. Oblaki říjsy gebo, anž na nase vici nebledí, a ofolo pántum
neběstých, kter se přechází.
15. Zdálíž chodník světský opatruvati žadáš, po kterém slapali
mně neslechětny.
16. Který žemeli před časem svým, a potok d podmáfil grüniti gejci.
17. Který povídali Bohu: Dostup od nás: a gafdy nic nemohel
činiti. Nicemotu, tak ho místností myslal.
18. Když on byl naplnoval domi gejci z dobrýma věcmi, kterých ſud
nech gest říjeto odemria.
19. Vrácá spravedlivy, a veselit sa buší, a neménky posluhovat se gym
ouco.

A. sc. donine illi
noceas.

B. i. vires et faul
tates.

C. 2. d. t. i. postum
z říku stellaru nunc
m. et quoniam ita
aspergi quoniam aſſe
veneris de potent
et excellent. nostro
debiti intelligati.

D. diluvii říjeb
me. vloina.

E. Psal. 106. 4e.

Vob Kap. XXII & XXIII.

F. Superbia
G. ultròm ois
na.

H. restituens pri
ma felicitati

I. pro informitate
L. debet

L. audi & dico
nas in ea copia
qua sicut in ore
nunt.

M. Pro. 29. 23
N. Le humilia-

O. gravior est
In genitus
In dies preterit
P. Sc. Deum.
Q. liber eloquens
meos incorpo
tioes. sc. por
nas

A. Septentio
B. meridie
Cal. Austru

C. e. cui obediens
du et
D. i. impedit
E. i. deretis.

F. malus tribu
lacon.
G. per despatad.
H. sed pertusto
in dei grata ex lumine.

20. Cíly podstavce neni vyzdvizem, genč a ostatki jejich nespálit oči.
 II. 21. Těchdy privoj mu, a něk potok, a říje toto měsíč budest užiti
někdy dobré.
 22. Prigmi z uši gebo žáton a vlož růči gebo do řídce týho.
 23. Namátižky sa k Msemobúcymu vyštarreni budest a oddalit
repronost od stanu třebo.
 24. Id na míslo zemi fremeni, a na míslo fremena potofi zlate.
 25. A bude Msemobúcym protý nepristom tým, a říbno zbranou
dovat sa bude tebe.
 26. Tedy nad Msemobúcym rozhodíma se rozhodívat budest, a
pozornost k Bohu tvar tří.
 27. Prohyt bož budeš, a myslíš teba, a říbi tvoře myplní.
 28. My myslíš vše a dá se tebe, a na cestách třík blížit se bude
smele.
 29. Hebo kdo "sa pojízdat bude, m slávě bude: a kdo pojízdat
bude oči " ten spasení bude.
 30. Spasení bude nemíni, ale spasení bude m čistotě tuk říjek.

Kapitola XXIII.

I. Je Job, když ſuš Boží počítne žádal, utazuje ſe ſa on retřeſe pre ſrdeč
ſrdeč. II. Je dobré mysl o opatrnosti Boží nepochopitelné, ſteč
myſtly, vše po ſvēt mili, čin. 8.

I. Alle foři odpovedel Job mluvil:
 2. Včil ſafe geſt m Horſteſti ſic má, a ruſta poražená město
obtázena. geſt nad myslívaním mym.
 3. Kdo my oči abych poznal, a naſel bo kdy abych přiſel až k
ſtolu gebo královſteg.
 4. Poſtaním pred ſiebo ſuš, a uſta mé naplním z domluvaním.
 5. Abych mědél, ſlona, ſteče my odpomídá, a grozumel co mi mluví.
 6. Neubam ſebý z veliké ſylu mavid ſe ſennu, aniž ſebý ſtečbū meli
ſtati ſvēt hlaſil mta.

7. Nech piedloži ſpravedlivost protý mne, a nech příde na výfáſtmi
ſuš mlu.

III. 8. Pugdémly k mychodu ſlunta, nech ſe my neukáže, pugdémly k západu
nech bo nemgrozumim.

9. Pugdémly na levu ſtranu a co činit budem? nepochopim bo; ob
rátkmly ſe na pravu ſtranu neuvidim bo.

10. Alle on zna cestu mu, a ſtuſl mta galo zlatu, ſteče prez očen
prebára:

11. Dílapage gebo na ſedomali nobi mne, cestu gebo opatrowal ſem
a neužíbil ſem ſe ſvēt.

12. Do přílazu příluz gebo neodstúpil ſem, a m. lúne mém ſtríj ſem
ſlava uſt gebo.

13. Nebo on ſám geſt a žádny nemože odrážeti a myslí ſe gebo:

14. Druſa gebo čo ſoln- chela, to učinila.

15. Nebo myplní m. mne willu ſvēt, a ginsle' mnoh' vše podobné
ſu ūnho.

16. Bub obmaſčil ſrdeč m. a Msemobúcym zarmútil mna.

17. Nebo ſem nebabynul ſe pre náſvádagice tmařosti, aniž tvar
mu neprifryla mrafana h.

Óčí kap. XXIV, XXV.

Kapitola XXIV.

I. Vob učaruge, že jest tágní súš božíeg opatrnosti, kdejž tuto Búb nag-taží
briči faigrún zatažuge. II. Je v druhém ríku trestání gejů odpláca.

I. Lás poslomobýc négsú i kryté case, ale který božnali, newedá I. etia fideles &
ene gebo. Z. Neštěrý meze prenesli, roztrvali stáda, a pašli gřib.

Pt.

L. conflia ex opere
qua per singulos
dies exequit.

3. Díla svyrotel zatažili, a do záložní vráli voda v domi.

4. Podvratili cestu chudobných, a zatažili spolu tubyži žemí.

5. Neštěrý gata dynoky oslové na pusti výcházají k praci své. N. sc. impy.

Když bedlivý sú na lúpež, výstajú bleb sítom.

b. Cizý rólu zežinagú: a nimicu toho, kterého násylem potlačili obřagú.

7. Raky lid rozpustíagú: když odemí smlešagú, který nemágl přijmí.

8. Kterých horné privali desetá polévaagú: a když nemágl přijmí.

9. Raky cínili když oblúpili svyrotki, a obecný lid chudobný z odemru smlešli.

N. sc. cavernas
ingressi ut te-
gant.

10. Od natrych, a bez odemru chodících, y od láčných brávali flášti.

11. Neži stotí tich poledniowali kteří když myslíali presle žijími. O. deliciati sunt.

12. Městach neubali myžu křížiti, a dusia peraněných frýcalo

ale Búb bez pojmsti nenecha. 13. Byvali ony odporný světu, nemědli cestí gebo, aniž sa menari. P. Divina legi
rátili po chodných gebo, & inspiracioni.

14. V taj rano povstání mordár, zabíjá nůžnéto, a chudobného:

ale v poti bude gata zloděj.

15. Dto egyptijska pozoruje na mrátamu, když pomrdá: Neurí

ci mna cfo: y prifryje tvář svu. A. aversans &
fb. Prekopama v tmach domi, gato v onic byli se spolu smluvili fugiunt.

a nenariveli světlo.

17. Utajely je znakla denničta, domnivagú sa o svetu svriti: a

tak v tmach gato repretele chodá. B. diffusus in libi
II. 18. Labky gest nad oblyčag rodi: gloretená nech gest čášta gebo dia ad hunc agam
na žemí, aniž nech neubodí po cestě nimic. Aut in terram
C. & impræcio ho
betua.

19. J. sive nichil vodo nech megde so preireliké gortostí, y až do

pěsta jich gebo.

20. Nech sa zapomína nad ním milosrděstvi: sládost gebo černi.

nech nebjíra v pamati ale nech sa podrobí, gato dreno neužitěcne.

21. Nebo ermil nepřodnu: která nerodi, a vdomě dobré neučinil.

22. Stabel solu svýnych v sytle své: a když stát bude, neureri

svyrotku svému.

23. Dal s mu Búb cas na potání, a on ho zle tráví na pýchu: T. separati est & pro
ale oči gebo sú na cestách gebo.

24. Vyždívzené sú na malicho, a neobstojá, y ponyšomat sny!

budú gato vysíti ruci, y odnesene budú, a gato vrstvi plasun potrené

budú. 5. Ugly je neni tak. kdo mna, može trestati, že sem zálval y ře

mouje položin před Boha slova, mé.

Kapitola XXV.

Báldad pomrdá, že neni žádný před Bohem tří nobo spravedlností z výslofostí

I. Ale když odpovídá Báldad světlu, pojde:

z. Močnost a strach u toho gest, který tím jistnosti na výslovnosti svých! I. Angelus stellis

H. sc. alam.

Véb. knap. XXVI. i XXVII.

L. <sup>z. d. quis illorū
nō illuminat
a deo.</sup>
M. seu comparsa
tione

3. Zdálíž gest potet močáku gebo. a na toho neruštare světlo gebo:
4. Zdálíž spravedlností sa moje člověk privozil my Boži, a neodvratí
zati je tisť narozený z ženě.
5. Hle Měsíc rafte nesvítí, a hvezdy nějsu vše pře oblyčajem m gebo:
6. Cym mneč člověk zblízlost, a syn člověka černíjí.

Stáptola XXVI.

1. Dob prořídá: že Bůb nepotrebuje pomoc lidstva, aby se gebo Nelebnost ognamil:
2. II. Je nepotřebna mocnost Boží z gebo světlu dosti se ognamuje.

I. Vle fós odpověděl Job, mluvil:

1. Či sa pomocí: zdálíž ne moléto? a toho nedržíš placo, který neni
slyšíš? k tomu jsi dal rádu? a slyšíš temu, který nemá moudrosti, a opatři
nouť tomu utazal jsi velmi množi.
2. Kdo je chci učiti cíli, ne toho, který učíml budej?

3. Ne obrové řvídla pod vodočadem jí ty, který si myslí, bydlá?
4. Kdo je zdáně nemá a žádne nemá přikryvadlo za trávník.

5. Kdo je vzdálo pěsto před mím a žádne nemá přikryvadlo za trávník.
6. Kdo je roztáhuje řebe půl nočné a na prázno, a zem na mě za
nesudce letem zvazuje modi na oblastech svých, žeby se solu nerozšíbli
na gemitu?
7. Který vzdí oblyčaj řstolu svého? královský, a rozprostírá nad
ním blu svého?

8. Kdo je vzdálo vodočadem, až dofuď konci nerázmu světlo, jí tmi?
9. Kdo je vzdálo řebe půl nočné a bogá se na potníci gebo?

10. Kdo je vzdálo řebe půl nočné a bogá se na potníci gebo?
11. Kdo je vzdálo řebe půl nočné a bogá se na potníci gebo?

12. Kdo je vzdálo řebe půl nočné a bogá se na potníci gebo?
13. Kdo je vzdálo řebe půl nočné a bogá se na potníci gebo?

14. Kdo je vzdálo řebe půl nočné a bogá se na potníci gebo?
15. Kdo je vzdálo řebe půl nočné a bogá se na potníci gebo?

16. Kdo je vzdálo řebe půl nočné a bogá se na potníci gebo?
17. Kdo je vzdálo řebe půl nočné a bogá se na potníci gebo?

18. Kdo je vzdálo řebe půl nočné a bogá se na potníci gebo?
19. Kdo je vzdálo řebe půl nočné a bogá se na potníci gebo?

20. Kdo je vzdálo řebe půl nočné a bogá se na potníci gebo?
21. Kdo je vzdálo řebe půl nočné a bogá se na potníci gebo?

22. Kdo je vzdálo řebe půl nočné a bogá se na potníci gebo?
23. Kdo je vzdálo řebe půl nočné a bogá se na potníci gebo?

24. Kdo je vzdálo řebe půl nočné a bogá se na potníci gebo?
25. Kdo je vzdálo řebe půl nočné a bogá se na potníci gebo?

26. Kdo je vzdálo řebe půl nočné a bogá se na potníci gebo?
27. Kdo je vzdálo řebe půl nočné a bogá se na potníci gebo?

28. Kdo je vzdálo řebe půl nočné a bogá se na potníci gebo?
29. Kdo je vzdálo řebe půl nočné a bogá se na potníci gebo?

30. Kdo je vzdálo řebe půl nočné a bogá se na potníci gebo?
31. Kdo je vzdálo řebe půl nočné a bogá se na potníci gebo?

32. Kdo je vzdálo řebe půl nočné a bogá se na potníci gebo?
33. Kdo je vzdálo řebe půl nočné a bogá se na potníci gebo?

34. Kdo je vzdálo řebe půl nočné a bogá se na potníci gebo?
35. Kdo je vzdálo řebe půl nočné a bogá se na potníci gebo?

36. Kdo je vzdálo řebe půl nočné a bogá se na potníci gebo?
37. Kdo je vzdálo řebe půl nočné a bogá se na potníci gebo?

38. Kdo je vzdálo řebe půl nočné a bogá se na potníci gebo?
39. Kdo je vzdálo řebe půl nočné a bogá se na potníci gebo?

40. Kdo je vzdálo řebe půl nočné a bogá se na potníci gebo?
41. Kdo je vzdálo řebe půl nočné a bogá se na potníci gebo?

42. Kdo je vzdálo řebe půl nočné a bogá se na potníci gebo?
43. Kdo je vzdálo řebe půl nočné a bogá se na potníci gebo?

44. Kdo je vzdálo řebe půl nočné a bogá se na potníci gebo?
45. Kdo je vzdálo řebe půl nočné a bogá se na potníci gebo?

Job Kap. XXVII. et XXVIII.

12. Hle, my všetky veci vyle a prečo bez prisťa marné veci mlátej
te. 13. Táto gest káňa bezbožného človeka u Boha, a dedični naših ľuďov
stere od Nešemobývajúceho veznú. 14. Budeli sa rozmožovať synové gebo, na miestu budi, a miestne
gebo, nebudu sa násycovať chlebom. 15. Který pozústanú s nebo, počkovany budi v zabití, a roční
gejz plafat nebudu. 16. Izraeli spolu galo zem ſtýbo, a galo blato pri hľastali odemi.
17. Fructuálna ſyce, ale spravodlnosť obľefat sa bude zo mňa: a ſtris,
ro neriňný rozdeli. 18. Vyšamrili galo mol ziem ſrúg, a galo ſtrávili udelal zálonu. I. Psal. 48. 16.
19. Bohaty ſtýž zémre, mi sebú nenezme: očarne oči fire, a mi
nenagde. Vlapi ho galo moda chudoba, v noti zátkau ho burla. L. mentis in mor
ze. 20. Nezme ho večer rozpálený, v conese, a galo mihor pochý M. extrema se
ti ho z miesta, gebo. perpetua pauper
ta. 21. Nezme ho vopušti námho, a neodpristi: z ruky gebo békem utekat
bude. 22. V opušti námho, a neodpristi: z ruky gebo békem utekat
bude. 23. Spolu pléšťat bude nad ním ruky fire! v ſybet bude nad nim at extermínio
poz pohľadne na miesto gebo. II. Kapitola XXVIII.

Job. druhú prijmu ufažuje neprinášku ľudu zadružoval, že ſtne riu ob
erja ſa verna mučnosť, etua gest mag. vzaenigssá, ſtora vſkuto jebel
da, a z Heba pocháza.

- I. Ma ſtríbro pramennu ſrúg počátki: a zlato miesto má, naftonu -
spolu zlepá. 2. Zeleno z ženy ſa berie: a fameni rozpústený bortem na med ſa O. Galdaue as
obracia. 3. Čais uložil tmarostami, a vſiecky veci on fonc rozgimá, ſa
meni také mralami P. v ſtýj ſmrti. 4. Rozdeluje potok od hou po ceste chodcovho, tých, na ſtejco ſa,
pomeru na potrebneho človeka, a na bezpotreby. 5. Žem, ſtrey byl rostel chleb na mieste ſirem, oňm spálená gebo.
6. Nijho ſaffra fameni ari, a brudi gejz zlato. 7. Chodníka nepoznal vſak, ani nepohľdlo naň oto fani.
8. Neſlapali po nem ſynové ſúpcuv, ani nepreſla prezci Le.,
mia. 9. Na fremen fameni roztábel ruku ſivu, podtrátil od foreniu
bon. 10. Na ſkalách potoki vyskal, a vſiecko drábce midelo oto gebo.
11. Hubotosi také potokum vyšledal, a ſtrýte včiu na ſvétlo vý,
nédel. 12. Ale mučnosť ſde ſa naubáza? a ſtne gebo miesto rozumnosti?
13. Nem, človek cenu gejz, ani ſa naubáza na zemi tých, ktorý B. Adamas vitru
v rokossach ſigú. 14. Šropast porýdá: flui v mre: a more mlávi: nem, ſemnu.

15. Nebude ſa dámať zlato číre za riu, ani ſtríbro ſa rázit nebude C. Sup. 7. 9.
za premienku gejz. 16. Nebude ſa priromnávať namáčanym bárwaním Indyánskym, ani
fameniu ſardoniskom mag. drábskemu, nebo zaffyromi.
17. Nebude ſa gy priromnávať zlato nebo ſlo, ani ſa premieno D. Adamas vitru
mat nebudu za riu gládobi glate. 18. Mysoke a rybôrne veci nebudu ſa priromnávať, aby ſe gy priromná
vali: ale mučnosť ſtagnejc mift pocháza. 19. Nebude ſa gy priromnávať topazius z Murinskej ſenii, ani ſtrív
mag. cipreg meg pripodolomat ſebe. E. C. Šta ſa ſou ovi
ſapie tratenas
ut in hinc patris
pionenit a. ſ. lumi
num.

Yob kap. XXVIII. y XXIX.

20. Dôtuô, tchôj mydrosi qide: a tteré gest mysto rozumností.
 21. dôryta gest od očium myslivých zinges, ani mřaki tiebešte nevedá.
 22. Zatracení, a smrt povedeli: uslyši náslyma slýšali jme chýr, aneb
 poňest? 23. Ktich zna, cestí gej, y on sám mi mysto gej.
 24. Hebo on sami na končinu sveta sedí: a na všecky něci, které
 jù pod nebem pobleda.
 25. Šetrem učinil, větrom rábu, a rodi položil na funti.
 26. Když byl rával seštom právo, a cestu bůrfam povídánym:
 27. Sedí quí mřel a rozpoledel, y připravil, y vybledal.
 28. A povedel člověku: De bogátkost pánie, tato ges muorot, a
 marenati je od zleba, rozumnost.

F. sapientia cultus
inseata sa
prudentia.

Kapitola XXIX.

- I. Je Yob žával k predešlého bláštnosti sa namarati, 1. II. Je ôny rospíval, a spolu
 sobě řekl jivé, žeby s protinásy frýroi předlum' seba ipom'jel, 12.
 I. tridař také Yob, když předložil ptisloví s fire, a -povíděl:
 2. Kdo nij to dá, abych gafó za predešlých bléšicům byval, gafó ja
 vnuv w pterech mňa Bůh byl, opatioval?
 3. Když byl přinímal lampas, gobo nad horu mu, a pri svetu gobo
 chodival sem, w tmacib.
 4. Gafó jsem byl za dníum mladosti mé, když potagemne? Bůh byval
 v stántu memi.
 5. Když ménobuči byval jemnij: a otołò mňa slýčenímogi?
 6. Když jsem byl umýval mäsem nobí me, a sfala nij vylerala po-
 toti cleja.
 7. Když jsem byl vycházel k bráni Městské, a na ulici byli nij primano-
 vali. Byli mňa mladí mládenci, a sfowávali sa": a starý když povídá-
 vali.
 8. Když jsem prestávali mluviti, a při fládávali na usta své.
 9. Rec jmu zastávali správce, a garjík gryb přidržal se brota gejub.
 10. Vcho tteré slýšalo blabotanile mňa, a oto tteré mřele svédučnem
 vydanalo o mne.
 11. Vcho tteré slýšalo blabotanile mňa, a oto tteré mřele svédučnem
 vydanalo o mne.
 12. Broto je jsem byl myšlobojenal chudobného narlagicýbo, a syrottu,
 tterá nemívala pomocnita.
 13. Pořešmaný toto, tterý zabýval přibývalo na mňa, a hráv mře,
 mi potěšoval jsem.
 14. Lběšek jsem ja do sfrawestnosti: a odíl jsem se, gafó z očíru, a s
 lecruu, z sugem mym.
 15. Oto jsem byval slépemu a; a neba fulbaremu!
 16. Lběšek jsem byval chudobním; a svadu o ttereg jsem nebyl mředel,
 co naq-pilnigreg jsem byl vybledával.
 17. Podrobýval jsem celistvi falešnébo, a z. zubum gobo brával
 jsem lúpec.
 18. Tterý pomýdal jsem: so knijdeku mém zémrem, a gafó falčim
 strom zemnoum, dñe.
 19. Tteren myg otímel sa c pri mordach, a roja zóstanec na žatme
 még.
 20. Oláva má vzdutky sa obnovovat bude, a fusia má w ruce něg
 popravovat bude.
 21. Tterý mňa byli slýšali ocelávali ortel, aneb fůr, a pozorný ml-
 cali na mu rádu.
 22. Et sfowam mym me nesmieli přidati, a na nich se fícpila rec má.

A. Et ea conti-

B. ob pragmita auxilia.

C. seu posita.

D. i. robur.

Véb Kap. XXX.

23. Díctávati mňa gato děsta, a usta jivé otrváti gato na prival
nespon. Sedíš sem se byl někdy k ným narratil, neuverovali, a světlo
tvrdí me, ne padalo na zem.
24. Sedíš sem byl chlé githi k ným, sedával sem na prvním místě: a
fdíz sem byl sedél gato hral, stal očolo mňa žádou, byval sem však
poté kytel zarmúcených.

E. Splendor & au-
ctontas mea
in minucibz.

Kapitola XXX.

L. Jób po rágně strýců, vysílají přich pojmívací příboji. II. Je platal
o převážně starostí, která ja mu obřtila na plemeku břen. 9.

I. Ale včil se my pojimavu, který jù mládou časem, frýjich očí za
nebožných sem myval myž pšu? Táda mero položiti:

2. Kterýs syla ruk za mìc, my byvala, y toho životu zdáli ja byti
nebožný.

3. Pre růžu, a blad neplodný, který trysávali na pusti, subor
láry od břidi, a pjeti.

4. A gdovali bylini, a fure stromové, a foren galovcovy migrali
za polyn.

5. Který fdíz z dolin tito vci trvali, kmed gat gednyfajde byli na
chávali s frýjem k ným běhavalí.

6. Na pustatinách bydlyvali pri potokach, a gasynách zemi, nebo
na sítce zemi.

7. Který myž rafomýmato včema veselovali sa, a byti pod trním
za záře se sebe vyjádrali.

8. Dynome blaznum, a neurogenych, y na zemi který násrže se neu-
fazovali.

II. O. Včil na, gejub písen obráení sem, a zostal sem gým na prísloni
za plízmati nestjó. 1a.

11. Nedošnug tul, otírenel, a trápal mňa y úzdu vložil na usta mé:
12. S pravého frani vydodu kmed pómstali břidi mé: nobi mé podtrá-
dili gato vlnama s chodýfami jivýma. 1b.

13. Kosívali cestu mé z zásedi my bladu, y premobli, a nebylo kdo
bý my bři pomoc.

14. Gato jto prelemenú zjou, a otíreniu bránu oborili se na mňa,
a f ným břam venovali ja.

15. N nivce sem obráni: cégál sy gato vetr ždvořil mi: a gato
oblak popinul ždavil me.

16. Ale včil k mne samém nadne dusia má, a mládagúsemní dne. A. venus v febre.
břidi, 17. N noci této mé prenrtugú sa bolestáma: a který mňa gedá, nespá.

18. Od množstva gejub fary sa odem má, a gato z obogfem fabata
otolo mňa oběstali.

19. Priornaní sem blatu, a pri podobnici sem peryje a popelu.

20. Knicím k tebe, a nežlyssy mňia: sfogji, a nebledist na mňa.

21. Kremeníl sy sa my na utruňovo: a m tvrdosti ruk třeg protiní
sa mňi.

22. Myžomíbel sy mňa, a gato na vetr fdíz sy položil mocně sy mňa
zrůžil. Grim je mňa nesmí vydáti, kde gest dům pruhystanu fážemu ži,
vému.

24. Ale však ne na stranu gejub mypustási ruku tvů: a upad
nuly, ty sam myslodobíš.

25. Plačaval sem někdy nad tým, který bydny byval, y byla politova
la dusia má budobného.

26. Očefaval sem dobré vci, a prissli my zlé: očefaval sem frictlo, a
vybortli se mn.

F. Christo
G. iudici
H. Patriarcha
I. Apostolis & do-
ctoris
L. robur & iudic
M. Gal. solitarij

N. terra lapidosa
S. Herilemgo.

O. L. autoritie
gra nobiliter
privati negotio
tales in officio
contineat.

P. perib. suis.
Q. ut nullus super
et effugiat.

B. ut me unius
arrogant & af-
flegant.

C. severus.

D. loco altissimo

Vob. Kap. XXXI.

C. patienter
preferens cur-
ta mala.

F. ardore.

G. hereditas
et locum: quia
soli capti sunt
filii heredem ex
templo. Et.
H. sc. a deo.

I. Gal. abiit

L. sc. adulteriu

M. abhunc
N. oā bā lor
ponos, aē.

O. Domine.

A. sc. me fri
gore.

B. sc. ora recte
contaxi.

C. in publico
predicio.

D. iudicia. Et.

27. Mijenosti mé myvarili je bezvinyho odpotynku, predesíli
mna sic bjo;
28. Tarmúcny sem chodival, bez preblivosti, a fójsem povstával
fricával sem mezi gastupem.
29. Bratr sem, byl strafom, a tomajš strojem.
30. Hloža má otomala už mne, a fój me uschly od horkosti.
31. Obratila sa na plac barffa má, a násdrog hudi na hli plá-

Kapitola XXXI.

- I. Jób vyleg nejkláda své etnosti, cestou, a jinavět, i. II milostného, a potom
1. Omílumu sem utinil z otinc myma, žebich ani nemyslel byc o fánvi
mobuji z výrosti.
2. Nebo gafú by, cástku mél na mne Bůb zmrcbu, a dědictví sice
3. Ždáliz nemá zatracení falešný, a odcuzování ty, který pácha
jú nepravost.
4. Lík on někdej na celi mé, a myslky frčage ne počítá.
5. Jesly sem chodil v marnosti, a pospíchala roba má na ofla
májí, když zavízly mna na rábu spravedlivu, a nech mi správnost
mu. 7. Jesly se vychylil frčagmu pusti, a jesly frčio mne následovale' oti
a jesly se přidržala ruk mych poslucha.
8. Byt budem, a givly nech q: a rodina má nech gest výkon
niem. Jesly ohlamané gest frčio mne od žen, a jesly při dveřích pistela
měho zásekti sem pládel.
10. Manželska má nech gest nerádovna givly, a nad nu nech sa na
trívnuq givly.
11. Nebo toto cizolézstro nespolehlivý řutek gest, a neprávost ná-
většíj. Oben gest, který až z zatracení strávuje, a který vysoký plací
12. Nebo odvětuje.
13. Jesly sem zapověl podstúpiti súd z službysem mým, a z služby
mu mu fój se naprotý mne dozadovali.
14. Nebo co činí budem, fój pomyšlance Bůb na súd? a fój se opito,
nat bude, co mu odpovím.
15. Ždáliz v bruchu nestronil mna, který y geho stroni: a nespúštil
mna v bruchu tentéž geden.
- II. 16. Jesly sem zapří budebnym, to, co byli chci, a oči vdomi aby mna
otěšovali fazal sem.
17. Jesly sem gecel sám ſynti chleba měho, a negedla sny syrotka.
18. i. Nebo od ženstrá měho semnú rostlo řitománi: a z životu má
tli měg mysto semnú?
19. Jesly sem oponoval zahynájciho a protó je nemiel odemi, a bez
pričinky chudobněho.
20. Jesly my nedeforvali boži geho, a z vlni ovec mych nezebrali sa:
21. Jesly sem zovízel na syrotku ruku mu, a fój sem je vydal na
bráne za mchlegyho.
22. Nebo me oč mych spogfún nech se odtrhne, a řuky mne z syryma
rostami nech sa polamajú.
23. Nebo mydly gato nadymájci se vlni bál sem se Bóba nadémnu, a
a řazobu geho městí sem nemosel.

Vrb. h. i. p. XXXI. v. XXXII.

24. Jesly sem zlato za ſylu mu díjal, a myzemu zlatu jem povédel: He
Luffani me. 25. Jesly ſem ſa weselil nad mnobým bohatstvím mým, a že němý mítaté
nech naſla ſuſa má. 26. Jesly ſem viděl ſlunko fóř ſe bliſtalo, a měſic fóř gáſit gislo: C. Gal. Deceptus
cor meum ut mi-
tare illa ſedea
deos esse.
27. A weselilo ſa ſrdeco mé po řaděnře, v polibil ſem ſuſu muſ uſtaní - F. in lign. ſcere,
mýma. ſeterá gest neprávost němý relifa', a zapírani proty Bohu nag. myz. 28. F. in lign. ſcere,
mymu. 29. Jesly ſem ſa rádoval na úpad tobo, ſtej mýa nencániidel, a re-
ſelil ſem ſe že bo bylo naſlo. 30. Žebó ſem nedal ſe mřebu ſrdečo mé, abyž byl myproſyl s zlorečenřím.
druſu gege. 31. Jesly nepovédel muje ſtánka mého: Kdo nám dá z mäſſa
gebo, obýme naſícepi byli. 32. Nezostal venuſu preſpolní, dñeře mé poréſtncemu otevrené byli.
33. Jesly ſem uſryl gaſo clověk říjcb můg, a zatagil ſem ro kune-
mém neprávost miu. 34. Jesly ſem ſe zefraſſyl od prenclifého mnóztrá, v gesty potupený
protečlum zefraſſylu mýia: a němlčal ſem rádięg, v any ſem nevyſel
k ſveran. 35. Kdo my dá poſluchača, aby mý ţádost uſlyſhal myſemobúug: a H. proceru &
ſenku! příjal tén, ſtej ſidi. 36. Abyž na mýc pleciach nosyl gú, a ofolo gú obložil ſebe gaſo fo-
rumu. 37. Po gednémfazdém froku mém myſlowym gú, a gaſo knížatu pred
neſem. 38. Jesly naproti mýc zén má tric̄, v brazi gej ſiu oplatáma. I. vinduta pro
gú: 39. Jesly ſem gedel úrodi gej bez peney, a dassu orálum gejib tra-
pil ſem. 40. Na myſto obila' nech ſa ſpoči bodlác, a na myſto gáčmena tric̄.
Dofonané ſe ſcici ſebone.

H. apitola XXXII.

- I. Šeliz ſob uložil mlčanu pýtelom, Oliu ſo ſtráſal ſpríet ſa nemúdost. 1.
I. Ale preſtali teto tré muže cípovnecati ſebone, protože ſprávedliň ſa gím byl viděl. 2.
I. A rozniewany, v podpúdený Oliu ſyn Barachélum Buzitſſe, 3.
Roku Rámu: ale ſa rozbíral naproti ſebone proto, že ſa ſprávedliň ſebe pojídal byti pred Bohem. 4.
I. Ale naproti pýtelom geto rozbíral ſa proto, že nebyli naſli odpo-
vedi rozumneč ale folifolen byli potupovali ſeba.
I. Šebor Oliu oceſával ſeba aby mlúmil: proto žeby ſtarší byna-
li, ſtej byli mlilnili.
I. Ale foří byl viděl, že tré nebyli možli odpomídati, rozbíral ſa na-
znamen. 6. Še foří odpomeđel Oliu ſyn Barachélum Buzitſſi povédel: Mladší
ſem taſem, ale my ſtarší, proto, foří ſem ſpuſtil blavu, ſydíl ſem ſa nám
oznamení mé porozumení.
I. Nebo ſem uſtal, žeby ſtarší ſe mlúmil, a mnóztrá ſotím žeby
učilo na mýrosti. 8. Ale gaſ ſrdečm, Dub' gest v lidoch, a zmiutnuti myſemobúuho dárva
porozumení. 9. Negju oluborovky mýdy! any ſtarý nerozumá ſudu.

M. q.d. hi ſuit
finem.

N. i ee progemic
Pwz ſily Raubor
O. Gal. Abram.
P. hebr. plurgin
deum.

A. sc. ſc.

B. sc. ſemper

Vč. Kap. XXXII. a XXXIII.

- III. 10. protò povíj: uslyšte mná užením tváří y ja mu můdrost.
 11. Nebe jem očetavá malé řeti, uslyšal jem rozumnost miasiu, dočud
 je ja nerezmluvná řečama;
 12. A dočud jem se uenajdál, že volacó povíte, rozvysílal se na to;
 ale gaf vložim, nem ſobý nobel ſtratati Yoba, a odpovědati j mís na
 řeti gebo zebýte aſnád nepomídal: napli sme můdrost? Bub ſo odmíbel,
 ne človek.
 13. Nic my nemluví, y já podle masyib řet nebudem genu odpovědat.
 14. Polatati ſe, aby mječ neodpověděl, y řeti zanecháli.
 15. Protot poničad ſem očetavá, a nemluvih: itáli, aby mječ =
 neodpověděl:
 16. Odporijn, y já ſtěpi mě, a uťažem umění mé.
 17. Nebo plny ſem řečama a ſlyšta mná duch životu ſ mebo.
 18. Ole brubo me gaf mlušt bez příduchu, který nové ſudí: 103.
 putuje: Illupit budem, y oddělnem ſi malice: očerrem pýti mé, y
 očepovídat budem.
 19. Nebudem vybírat oſobu muja, a ſeba člověku nebudem přiná-
 rávat. Nebo nemý gaf slubo obhodgjm, bar po malice ſaunezme
 mná ſtvořitel můj.

Kapitola XXXIII.

- I. Aliu domluval Hobom, že Bub ſ zarmutkov mlum, a ſciufazuje, že on ſafe
 není ſpravedlivý, t. II. Vč, že Bub mlučigak člověku mlum, y třeſe, aby mi
 ložení byl potepiſudicijmu ſe. 14.
- I. Řekbý uslyši Hobé řeti mé, a na mſecky řeti mé pojorūg.
 2. Ole očerrel jem uſta mne, nech mlum gazyf w uſtach mýib.
 3. Ře ploſteho ſroča měbo řeti mé, a cíte naučení pýti mé mlumit buď.
 4. Dlub Boží ipuſotil mná y oddych ſi Mlemovůvho obzivil mná.
 5. Dely mojep, odpověd mý, a poſtaw ſe naproti tváři měg.
 6. Ole, y mná gaf y teba ſtronil Bub, a ſ tebo též blata já ſafe
 ſpíšebeň ſem. Ale mysl ſun můj ſi nech teba neſtrahy, a mymlumost má mub
 tebe ſagifka nem. 7. protot do uſi mýib, a blaſ ſlow třeſib ſlyſſal ſem!:
 8. Poničedel ſy protot do uſi mýib, a blaſ ſlow třeſib ſlyſſal ſem!:
 9. Cíty ſem já, a bez hřebu: neponičený, a nem na mne ne
 přimohl. 10. Poničad žalobi proty mne massel, protot ſržal mná za neprjela
 ſvěbo. 11. Jo řadi vložil nobi mne, opatromal mſecky chodnisti mne.
 12. Zato gest protot w čem negy ſprávci: odpovíjm tebe
 ſe mětý gest Bub od člověka.
 13. Naproti nemu ſe madiſi, že na mſecky ſlouva neodpověděl tebe.
 II. 14. Řednuc mlumi Bub, a poznáte totéž nečpatuje.
 15. Šhrej ſpání w nídení notném, když připádá ſržota na lid,
 a ipá ſa poſteli:
 16. Ředj očerá uſi můjú, a když mynautuje uſi gjet na umění,
 aby odmátil člověka od ſybi ſte, ſteře čumil, a myſlobodil ſo
 ſprábi. 17. Když mynautuje dusiu gebo od poruſená: a ſarot gebo, aby negifel
 na mne.
 18. Třeſe ſaft ſtře bolest na poſteli, y mſecky ſoſti gebo zefnrađuje.

C. řečka řeče
 de calamit. Job.

D. mentis
 E. hebr. Utic.

F. neg. patiar
 ut ſob. ſomo
 ſc. ſeo ſp. ſet.
 & arroget ſibi
 justitia irrepre-
 ſentibilem

G. i. a. induta
 a. ſlo.

H. eloſorū ſe
 ſc. ſtr. ſt. ſt. ſt.
 ſendis

I. Aliu ſentire
 epl. gra. dice
 ſob. c. 13.

L. ſed ſeuaſ
 logio de ſeo,
 graſ de injuſto
 ſtranno.

A. ſcina ſre.
 na mne.

Íob Kap. XXXIII. et XXXIV.

20. Úplní my mu bývá v životě těl, a díky gebo poří, který před
tím jadostný byl.
21. Nejvýše tělo gebo, v kosti, které zakryté bývá, obnáší fa.
22. Přiblížila se dussa gebo k porušení, a život gebo k nemoci smrti;
23. Ježli bude záňko mluvit anđel s tisícům geden, aby oznámil kdo
nefa spravedlnost.
24. Smíluje fa rád ným, a poni: Myslobod ho, aby solu negijel
na porušení: náslel sem v čem bych mu milostný byl.
25. Strávené gest tělo gebo od muk, nech fa navráti k životu
mladosti své.
26. Projde bude Boha, a milostný mu bude: y urádi tráv gebo
v plesání, a navráti člověku spravedlnost gebo.
27. Poledne na lid, a poni: Zmínil sem, a oprávně preminil sem
a, jak sem byl zaskočil, negjsem trestany.
28. Myslobodil dusu smrti, žeby negjssel na zatracení, ale za živou aby
světlo viděl.
29. Je tuto výlecty veči činí Boh trávit z geoným fájdym!
30. Uby omdral dusu gebo od porušení, a osvítil světlem tých
štěrý řízil.
31. Pozoruj Íóbe, a uslyš nina: y mle, fáz yá mluvim.
32. Ale jest máš co bý mluvil, odpověd my, mluv: nebo chcem,
abych teba viděl spravedlivého.
33. Ježli je nemáš, uslyš nina, mle, a učit teba budem na moudrost.

Kapitola XXXIV.

- I. Aliu jase z slou vobomich denkujat o poboruňáu, a o ginsfob brýdat.
1. II. Je uťazal spravedlivost Božího řidi, a je pro gebo také mocu, a zna
možností výlecty neu ſú. 10
- I. Protož fáz mluvil Aliu, toto také poneďel:
2. Uložte moudry sloma mé a učny, pozorujte na nina.
3. Nebo ucho slona řízuje, a brdo poří, i chutu rozeznává. I. Sap. 12. 11.
4. Dido řebe nývolme, a mezi nana poledníme co býva lepší.
5. Nebo poneďel Íob: Spravedlivy sem, a Boh podnáší říd
mug. 6. Nebo pri řídu mém, lez gest: nařílná řízka má bezemstvího, drž
du. 7. Řido gest třídy muž, gato Íob, který pojmech píže gato, vodu
8. Štěrý chodi s týma, štěrý neprávost činá, y chodi z bezbožníma
muž. 9. Nebo poneďel: Nebude se libit muž Bohu, barbý, řešal smrti.
- II. 10. Tuto moudry uložte nina, nech gest řaleč řid Boha bezbož.
nost, a od Msemic hlybo neprávost.
11. Nebo řízka člověka navráti gemu, a wedle cest geoným řeš
Bož platit ažm bude.
12. Nebo Boh oprávně neodřídi nadarmo, aniž Msemobuš
nepodnáší říd.
13. Koho ginsfob ustanovil na zemi? aneb koho postavil nad
světem, který správobil?
14. Ježli napraví ſi nemu řídco ſivé, dusu gebo, y dýchání gebo
k řebe potáblie.
15. Zabijne řázdé tělo řpolu, a člověk na popel fa obrati.
16. Protož gež máš rozum, uslyš to, co fa povídá, a pozoruj na
blas řeti međ.
17. Zdalek řen, který nemiluje říd, užramiš fa mož: a gato ři

B. i. vera
C. morbis
& doloribus.
D. id est poenit.
E. i. Deus an
gele.

F. qđa per paua
tu sep̄. ita.

G. id est multis
H. i. hagiobis
holyg.

L. quod dicunt
Job 27. v. 2.
Aliu invidiose
exagerat, auidens
et dicens: in
justiando me men
dicunt et pro eo
quod dixerat er
ran ad amicos.

M. hoc id n̄ ře
xerat Job sed
tribus et pium
tractari a deo
hunc impau.

N. quod justus est.

Job Kap. XXXIV.

16. Etterý gest spravedlivy na toto odsudzení.
 18. Etterý pomáha královu odsutce mri: který menuje kňžata bezbožných.
 19. Etterý nemyslí, osobi kňžat: aby nepoznává učeního fóří býl pos-
 tavit proti chudobnému: nebo práva súk gebo sú poselci.
 20. Ľudská zemrú a o pul roci sa búri budú lide, a pomrú, a vez-
 mu rafingia bez ťufi.
 21. Nebo oči gebo nad cestami lidstva, a na miestky frocage gřib ble-
 di 22. Nem tmavosti, a není ſtiu smrti, aby sa tam stovali který činá
 neprávost.
 23. Nebo není mječ na moči človeka, aby gříšil: k Bohu na súd.
 24. Podrobí mnohych, a bez počtu, a qmihych postari, na mýto vých.
 25. Nebo zná ſkutki gejib: a proto dôvodec noci, a podrobený budú.
 26. Väčšo bezbožných uderí gřib na, mýte modicych.
 27. Který gato z umyslu odsúpili od nebo, a žadné cesti gebo nech-
 teli výrezumeti.
 28. Aby k němu pripúſtili ſris potrebného, a aby usľíſſal. Blas i-
 chudobných.
 29. Nebo kňž, on domluví počo, ſoo gest, který by potupoval?
 gato ſtovárať bude, tvár, ſoo gest, který by náročo ſledel, a z národním,
 a zem ſkóbo lidu.
 30. Etterý domluví aby královal človek počrytie: pre hrebi lidstva.
 31. Protos, ponerač sem ja mluvil k Bohu, tebe také nezapočim.
 32. Jesly, sem poblúdil, ty nina nauč: Jesly sem neprávost mluví
 mječ nepridám.
 33. Zdáliz Bůh od teba gi žadá že se nelibi tebe: nebo ty sú
 potal mluviti, a ne ja: gesty že, co lepšího znáš, mluv.
 34. Mure, výzumiň nech my mluvá, a my muž my nech mňa ſlyši.
 35. Ale Job blazníve mluvil a ſlova gebo neufazujú umiem.
 36. Ale mječ, nech sa ſtuſuje Job až do fónia: nepréstavať tros-
 tati na človeku nepravosti.
 37. Nebo k ſivym, myšom, pridávaj porubováni, mezi tym, nech sa
 mezi nama pritlačá: a teo k súdu nech povoláva Boha z řeča,
 mi ſivyma.

Kapitola XXXV.

I. Kňž, Oliu nevyrojumiel ſic Jobovú ſteru býl ponečel: že ſe Bohu nelibi to
 co spravedlivého gest, a že ſe mu libi nešedost. 1. II. Ufarije, že ne Bohu
 ale človeku a sobotinu osoži, a bezbožnost ſtodi. 6.
 1. Kňž: Oliu zase tito mječi mluvil:
 2. Zdáliz spravedlivé mječ ſa tebe myslíme tré, že ſi ponečel: ſpra-
 vedlivost ſem od Boha.
 3. Nebo ſi ponečel! Nelibi ſe tebe to, co spravedlivého gest: nebo
 co osožit bude tebe, buďem ſi ja breſit?
 4. Proč ſi oboponídat bude ſečam, trým, a prifelom trým ſtebú.
 5. Počleni na tebe, a bleb, a prebledaq poniem, že my ſi eſt od teba.
 II. 6. Budeli ſtebú ſi mu ſtodi budeli? a budúly rozmnožene neprá-
 vosti eſt co činí budeli proti ſtemu?
 7. Ale budeli ſpravedlivé činit, co mu dás, aueb co ſi ſuti trým wege-
 mi.
 8. Človeku, který podobný gest tebe. Štodi bude neprávost tva: a fóniu elo-
 vela ſtovárať bude ſpravedlivost tva.
 9. Pre mnogostni zlocrectelum ſrict budú a ſrict budú pre náſil plecia
 utratný ſum.

A Deut. 10. 17.
 2. Par. 19. 7.
 Sap. 6. 8.
 Euli 35. 16.
 Act. 10. 34.
 Rom. 2. 11.
 Gal. 2. 6. Ep. 6.
 Col. 6. 9. 25.
 1. Pet. 1. 17.
 B. ab eo condon-
 nat ita ad de-
 id opellans. a ma-
 le informata ad
 melius informa-
 dū.

C. ſeu impri.

D. ſc. iniquitate
 ut eniore de eo
 ſentias & logra-
 riis.

E. Dens justu-
 diu te flagella.

F. flagellis.

G. ſonec ſeſipis
 cat.

H. Coi caluſu K
 jduio condon-
 nat ſenu ſalti
 ſatko & glas po-
 mæ?

I. ſc. ſeo.

I. pauperat et
 N. pauperes &
 affluti

Vob Kap. XXXVI

10. A nepovédel: kde jest Boh, "který mna říká, když dal psittacii ad quod vixit
v noci?" Který nás učí nad horou a zemí, a nad vlastivo Hebrejky vyná. O. materialia ca
učuje nás. 11. Tani fricat budú, a nevyslyší pre pýchu, glóbi. genio carmina
12. Tani fricat budú, a nevyslyší pre pýchu, glóbi. Eucharistia.
13. Protož na dárku nevyslyší Boh, a všechnou učí na příčinu gedného
časdeba bledet nebude. 14. Když také povíš: starost nemá: sed ja pied inim a očekávám A. humilitate
nebo včel neufazuje přiblížit svu, aniž ja nepomsti nad hřebem. B. ebus operi.
15. Nebo včel neufazuje přiblížit svu, aniž ja nepomsti nad hřebem. C. extremi du
velmi. Protož na dárku Vob otevřá uša své, a bez umění slova miří. consigne.

Kapitola XXXVI.

1. Člu spravedlnost Božího soudu obhájuge že on bude aby naučil, mládě aby se f
nepuji panovat, že narušující je od běda vyslobozíce. I. II. Kapoři
na Joba na polepšení foř přeříká, vyskyt svého stolice 15.
- I. Když také přivedl Člu, jde jíci mládě:
2. Poté mna malíře, a uřazem tebe: nebo geste mám co pro
Božího mládě.
3. Ufaťomat budem umění mé od počátku, a říkotela d mebo D. i. factorem.
uřazem spravedlivého. 4. Nebo opravdové bez lži sū řeti mé, a dofonale umění mé bude
ja libit tebe.
5. Boh možných neodvrhá, poněvadž je on sám možný bývá. E. sc. dignitate
6. Ale bezbožných nezabitamže, a sū chudobním udeluji. F. sc. impy
7. Neodvrhá od spravedlivého celi své, a králu na stolu po, G. sc. afflictio
sáduje na věty, a ony sa pojednávají.
8. A budouly na retazáři, nech sa zvazují, a sprostřazama chu, H. sc. morte
dobře. 9. Ufáje gím, říká: gejub, a hřebi gejub, že násylujici býli.
10. Stejně také ucho gejub, aby třídal: je mládět bude, aby sa od
vrátili od nepravosti.
11. Gejby upozlební a začovávat budú, dofonagů dne své w
dobrem. 12. Rok své w slávě.
12. Ale gejby neupozlební, přední prez meč, a stráveny budú -
w blági posti. 13. Potříci, a chytí vysokou vágou hřívem Boží, aniž fricat nebudu. H. humiliter pos
tientes.
14. Zemre gupsa gejub w býrce, a život gejub mezi smysly fama. I. horibile inten
peccata ex parte
II. 15. Vyslobodi z úzkosti svého chudobného, a otění w zámluvě ubo gobo. matuta morte
16. Protož oslobodi teba z ut úzkých, nag-sýršeg, a foř nebudessmet. angustia qua
Ino pod sedu: ale oopodjeti stola tříbo bude plný tušem. L. terra pessima
17. Dopráva tvá jako bezbožného silená gel, sū, a spravedlnost
priquiesc.
18. Protož nech teba nepremáhá hřívem, řebyš neboho zatláčal: aniž M. seu superbia
množství dárku nech teba renanadá. ambi
19. Dlož milost svou w bez zámluvě, a množství učátnych z folijs. inigros iudi
20. Nepronásleduj noc, aby přišli lidé za něj. us.
21. Varuj se, řebyš k neprávošti se nenabýval: nebo tuto si
poté následoval po díce.
22. Ale, Boh vyskyt w sytle svém, a žádny mu podobný neni negy
vydán dle jeho právo.
23. Kdo bude moci vybledávat cefi gebe? aneb kdo mu može pověděti:
nemil sý neprávobit?

Vob kap. XXXVI. i XXXVII.

Ue condidi
P. cognacum
Q. ro. infinitu.

A. fulgura
pluvias &
tempestatas
B. sc. luce.

C. sc. tonitru
pro ore ore
i v. impens
du procedit.
D. ora negat
perfida cog.
nosc.

E. sc. potestatis
fusa superna oes
roes per ista
cognoset. signis
dum abforam
dominius.

F. aliqua regio
re sibi pleuta.

G. Cal. sunt fu
cula turite in
nus & splendens

H. absoberbit
res mirabili
tate.

I. Serenitas au
re similes

L. i. Amatur.

24. Rozpomeji sa, je neznati skutky jeho a flosky spravali muje?
25. Mysciu hde bo nida? gedentazdy zdaleka sledi.
26. Ide Buh velity, flosky premabsa umeni nase: potet rafun gebo ne pochopitelny?
27. flosky odnasa flosky destra a nylena privali, gato blubotini.
28. flosky z oblatu te cu flosky odnos froschu mssaky reui prisnyvaqu.
29. Druhy chet rozprosti oblati gato pri stresi sve,
30. a blifati z mebu pwtlem svym flosky tak mora zatryje.
31. Nebo kaze teto nici sildi hdi, a dara poftni mnobym lidom.
32. Ty rufach spowawa, fwtlo a rozfasuje mu aby gaze priso
33. Oznamuje o nem? vytetu ptremu ze vladarstvi gebo get, a ze eniu moje vystupi.

Kapitola XXXVII.

- I. Aliu i predimyjch skutku Bojes myslituge Boji mldrost, mocnost, spravedlnost, a nepochopitelny jdu gebo: I. II. 8. flosky ebe Aliu je Boe Bosu utvetez.
- I. Nad temato nccma zestrashlo se frosco me, a pochnulo sa z mysta sveba.
2. Ustyslite slissani z strachem blasu gebo: a zneni z ust gebo pochdzajice.
3. Poderniscekyma slesesami on sledi, a fwtlo gebo nad foncinama jemi.
4. Po nem hucat bude zneni, hrmec bude blasem velikosti sveg, a ne bude sa vybledamat, a flosz slissani bude blas gebo.
5. Hrmec bude Buh z blasem svym durne, flosky tam velite neni, a nepochopitelne.
6. flosky pnfazuje sichebu aby prissal na jemi, a zimnym destrom;
- privalu sly siveg lidom ruku znaci, aby gedentazdy znal skutki gebo.
7. Kto s mssakym lidom ruku znaci, aby gedentazdy znal skutki gebo.
8. Negde zmira do slyssa, a v golityni sveg bytet bude.
9. Od zimnych msi myslituzat bude burfa a od pul noci zima.
10. Ediz Buh sifa zamrzla led, a zase melny sylote lejgu sa modi.
11. Obile, jadu oblasti, a oblasti roztarugui fwtlo sve.
12. Ktere vokola vodu tamfolu - vula spravica modlaty gib.
- na mssako coby gym pntazal nad obycajem folacta zemstevo:
13. Bar, v gedem pofoleiu bar v jemi siveg, bar na afterem foliv mscie milosrdnebra fivce roztarubgy gym naziti ja.
- II. 14. Rozorug na tuto nici Jobe: stog, a rozginac durne neni Boji.
15. Zdal, vj sly pedy pntazal Buh destrom, aby utazali metlo oblastum gebo.
16. Zdal, vj sly melite choonjki oblastu, a sofonale umeni.
17. Cily gedem tre teple nesu flosz preverenq bude zem polednym nesnom.
18. Zman sly ty postari slym nebesa, flosky melny perne su gato z medis ulete.
19. Utaz nam, co genui povime: nebe my sa okutneme tianostama.
20. Slop my roztarujat bude to, co mlilym? barbi mluvil Uonet, slymen bude.
21. Alle mel nesido, fwtlo: mahlia' poveti sa zatryva z oblastama, a mte pryz ne berjic odcene gib.
22. Od pul noci zlato i gide, a s Bolu strasslinu' pochvala.
23. Meldezite bo naziti nemozeme: velity gest v syle, a v fidu, i sprawedlnosti, a myponvedeti sa nemoze.
24. Potro' bat se bo budu muje, a nebudu smiet sledeti hanibo = ty mssci, flosky sa wida, ze su mldry.

Vob Kap. XXXVIII.

Kapitola XXXVIII.

- I. Je Boh Józba obránil, a když fáral mleati fáři infáral je nepočítatelná gebo morov, a můrof je všoci sice dívené stříbrni na moři na ře-
bi, a na zemi. II. 3 spátnosti mladých pěstík lemovac, a vtačac báš-
I. Vše fáři odpoveděl fan Józbovu z výboru, a povídely: ranum. 30 A nube procl
2. Kdo gest tento feni zamířuje, řeči, z nerozumnyma řečema.
3. Prepář gafó muž lávom tve; opitorat se budem teba, a odpovídci my.
4. Kde ſy býval fáři ſem začadal grüniti zemífe? učarí my gesti
máři. 3ndmoſt.
5. Kdo založil, myri gej, výpſly? nebo ſeo roztázel po my říšiuru my. B. myri ego.
nu. 6. Ma řem podstavci gej upernené ſu? aneb ſeo založil famen-
ubelis, gej.
7. Když mina myslky ſpolu chvalili hřeči ranné, a radovali ſe myse C. Allegoria de
di affia hři-
vy výnose. 8. Řeči, zavřet Amerama more, fáři ſe vyléhalo gafó z života po
chárájici.
9. Když ſem mu říval oblast za oděv, a mřáfam, gafó ſplenta. D. yden Angeli
mi. 10. Když ſem ſo obložil mezami myma, a položil ſem žávora, y dvere,
11. A povídely ſem: Až po tucho púgocí, a řalec nepružecí, y tuho po
faziji myslivájici ſe vlny tve.
12. Zdális po narodení tvéni přifáral ſi ſvitaniu, a učaral ſy den,
myce myſta ſive.
13. Vzal pořádagicy ſončimi ſem ſte, a mybil ſy bezbožných.
14. Ma myſto ſa vloži gafó blato pečat, a ſtat bude gafó oděv:
15. Oděgne ſa od bezbožných ſvetlo gebo, a pteči myslky ſa polámc
16. Zdális ſy vespel ſo bludofsti mora, a v nag-nijsijskymyſtaus pro-
páti přeházel ſy ſe. E. i. extremis
17. Zdális otevřené ſu tede bráni ſmrti, a dvere tmaré ſi videl.
18. Zdális ſy prebledel myro kost ſenu? učarí my myslky, geſly výl.
19. Ma řtereg cesté ſvetlo, bydli, a tmarostí gafé myſto magu:
20. Abij vědel genolajde ſ mezám ſvým, y abij myslivájic ſhodnijti
demu geju.
21. Vědely ſy tedy ſe ſebys narodení měl být? a polet ſi ūm říč. F. infuso výfyt
vědely. 22. Zdális ſy vespel ſo pošladum ſieby, aneb poſladci ſtrupum měl ſy.
23. Kter ſem připravil ſe taju neptfela, ſe ſiu biti, a vogni. G. Hebr. augustin
24. To řtereg cesté ſvým ſa ſvetlo, výzdelejte ſa horto na ſenu.
25. Kdo ſál nag pluſsemu prihalu běh, a cestu hřečiho ſtmobita. I. ſe myri ego.
26. Abij pſſale na zem bez člověka na pusti ſe ſádny ſliči řibyli
27. Abij naplnil bez cestnu, a pusti y aby zrostli byliny ſelené.
28. Kdo gest řeſta ſte? nebo ſeo ſplogil ſropage ſoli?
29. S čpo řueha myſtel led: a mřáz? ſe řeba ſeo ſpločit?
30. Ma ſpulos ſameta, voci tmaru, a oblycaq propaſti primryá. L. hebr. pruina
31. Zdális připotiti budeſi moi" bliflare hřeči kuratka" aneb M. ſeſte.
otelek mořa hředneho? budeſi voci rozhazati. N. vergilius.
32. Zdális my řadají, řeňjku za čas ſe ſebe, a Amerne hřeči na O. ſtellæ circæ
řionu řenýpce povstati ſazeli. poli arctini
33. Zdális znás povídete řebeſi, a ſpulos ſe gebo položji na zem? P. Chardini lega
teba. 34. Zdális my řadají ſo mři. řeji tříla a prudfot ſvýna přifryje e. habitu
35. Zdális povídci řeſtan, a pugdi, a fáři ſe ſvýra ſověda ſtebe. ſu me Q. singularē propi
36. Kdo ſál ſo ſidca hřečiho mřivost. nebo ſeo ſál ſovítori ſu ūměloſt. řeji ſtebe tem
ortum canem.

Vob. Kap. XXXIX.

R. Concordem
et stabili cur-
sum

A. Psal. 146. 9.
B. mihi ego per
mea misericordia
tua

C. capraru
gloriosus
D. inaccessus

E. cubilia

F. vob. 92. 23.
v. 22.

G. herodius jux-
ta Marin. genus
ciconiae: Hypus
est pietatis in
parentes & filios.

H. accipiter. Si-
bola est aqua
civatis s. stumb:

I. mirabilis me-
so gust ann.
juvenescens.

37. Kdo vypomí o spůsobu tlebě, a spolu srovnání. Nebeskému kdo bude
vazat. Kdo sa typál prach na zem, a hrudi spolu sa pojednali?
38. Kdo sa typál prach na zem, a hrudi spolu sa pojednali?
39. Zdáli se ulapit lemic lúpež, a bruch pšenat, gejeb, nasytiš,
40. Kdo leža v brloch, a v gastrinach záseči pladu?
41. Kdo připravil uče žárvancim pořím geto, fóz, vtáčata geto kručá
pořim, fóz se tulagu, protože nemají pořimů?
- Kapitola XXXIX.**
- I. Je Pán učádal Vobom dívám, říkati jivé na fosfat, dirofob na oslu dirofém, na
nojorozicu, na strofu, na konu, a orku, i. II. Vob poznaly, užnat je vsetkem
- I. Zdáli se poznal čas rodu pozlat dirofob v staláku, neboť porodu
pracují medellij v gelenie?
2. Dvojitého medellij v Mysice potatá gejeb, v medellij sý čas porodu ge-
jeb?
3. Na bytu lúgu sa f plodu a rodu, v rúca.
4. Oddelegu sa plodi gejeb, a gídú na pastvu: výbázaču a ne
naučiaču ja f mni.
5. Kdo prepustil Šivočeho ossa slobodenstvo, a puta geto kdo rovnázel?
6. Kteremu jem dal Šum na pýchi a přibytki e geto na zemi slánneg
7. Zapomína množství Městě tratu, ponútača neslyší.
8. Obhleda koni pastri svrc, a zelené stereofolm trám myslédáma.
9. Zdáli by chel gednorozec, slúžiti tebe, aneb byolet bude pri gájskach
trvyc?
10. Zdáli primáješ remenem trvym gednorozca na oráčtu? aneb dro-
bit bude hrudi po dolindib za tebu?
11. Zdáli Šumam met budess v metkéh fyle geto, a zanecháš náro-
práce trvyc?
12. Zdáli vénit budess gemu, že semeno nainštati tebe, a že na Šum
no tisť zmete?
13. Ten říosové podobné get peroni fani, a gastrába?
14. Kdo zanechá na zemi vágca sivé, v dñiad v prahu zbrzegeš jich?
15. Zapomína je nota potláča jich, aneb zvira pohny rozbija, jich.
16. Zamrzuge, ja f svym vtáčatom, gafobu nebyvali geto, na darmo
pravoval fóz záone frak so nepuštil.
17. Kdo mu nedal Pán mudrosti, ani gemu nedal rozmumu.
18. Kdo čas bude, na výsoko výzvové hrysla: výsmívá fosa
19. myslédača geto
20. Zdáli vás foniom fylu, aneb oblojisi fik geto z rechťaním?
21. Zem popitem popa hiele řície: naprotivá zdrogym qide.
22. Hledba na frach, aný se neboží meča.
23. Kdo vymet bude canval, blistat se bude fopiga, a řít.
24. fóz výběži, a frčá osřeuge zem, aný nedba je zni bučání trubi.
25. Jel silky trubi, věseli se: Nah, zdaleči vti rognu, napomínam
Idgmaunum, a vrestanu rogořta.
26. Zdáli říze tru mudrost operuje se gastráb, fóz rozprostří hry-
la sivé f Toledoiu?
27. Zdáli ja na svém rokáz, výzvovat bude orci, a na řeňad
njich myslab flach bude vniždo sive?
28. Na stalach zotava, a na rozborených fremenioch obměstáva sa
v na nepristupných stalach.
29. Odtud klei na pořim, a zdaleči oči geto vida.

V. č. Kap XXXIX. i XL

30. Mláčata gebo srebra běm: a fctom by byla mřížina. A hned gest
mřížinu.
- II. 31. V jasce pověděl řánu, a mluvil s Jóbom.
32. Zdáliz fdo je rádi z Bohem tak rádro odpocívá? óvšem fdo
Boha třeše mož, mu odpovědati.
33. Ale fdo vob odpověděl řánu, pověděl:
34. Dá fdu sem lásku mluvil, co možem odpovědati, ruku mu vlo
žím na usta vle.
35. Jedno sem mluvil, které o fdybich nebyl mluvil: a snubé, k
stegym měg nepridám.
- A gora et gen
agoriar minus
nobile seu pul
tunino quo
mortuorum in
stat Matt. 24. v. 28.
- Slapitola XL
- I. Je Bůb fdo uil Joba, ufažal mu svu mocnost na Beheimotce: I. II. III. IV.
Lviatbanu. zo.
- I. Ale fdo odpověděl řánu Jóbom z výboru, pověděl:
2. Prepáš qato myr fadom, tve: opítovat se budeš teba, a pověd mi.
3. Zdáliz gruňsí ſu mui: a potupí ſu abys ty ospravedlnění. B. v iniquum
byl. 4. V máslly ſafoné píceo qato Bůb, a ſpodobným ſlaven ſmíšti?
5. Nemni očolo ſeba fráſu a na výſot výzdvibni ſe, a budi ſlavný. C. gloria & glori.
v. do ſafingeb odervim ſe oblec.
6. Rozehnag pýſných v překvapení tvé, a fdo pobledeň ſe na řáze
ho nadúvaného, poníž ho.
7. Pobledeň na řeſecích pýſných, a zaháni ſe, v počrob bezbož
ných na miffé geje.
8. Skoncag ſe do prachu mifecích ſpolů, a tvári geje ſo ga,
mi ſteg: já ſe priznám, že výſloboditi teba moje pravica, tvá.
9. Je Beheimotz a ſtereb ſem ſtebu ſvotil, ſeno qato vili geti bude. D. inter terranias
muſ ſ. Clephas
v. trinacrias.
10. Dla gebo v ládnách gebo, a moc gebo v pupku brucha geto. E. ut ferriat tuis
utibz.
11. Dla gebo v ládnách gebo, a moc gebo v pupku brucha geto. F. allegor. ſiab.
li virtus est in
virtus luxans
& glorie.
12. Štrucuje oca ſvrlig ſe qato udrone ſtivo, žili ſtrupin gebo G. ſiaboli est An
ſtrupi ſ. Greg.
- zapletene ſu.
13. Koſti gebo qato píſtali medeniné, obratn gebo qato plebi
zelene. H. ſci opend.
14. Dn gest pocatek cest ſojic, ſterj ho ſvoril pripaſſe meč gebo
15. Tomuto doni bylini ročnú: tam mifecy zvijata pólne ſrat
- ſebuou.
16. Pod ſtrinem odpocívá v ſtrijní trstini: a na mifech mořic.
17. Zakryvači ſtin ſpi gebo, a obratn ſo ſofola ſrbi potofa
18. Je výſtrebe potok, a nebuče ſa ſmit: ſu ſfani má, že Józef
do uſt gebo ſeci bude.
19. Pro očima ſigma gebo ſto ſudici ulapi bo, a ſfolitama -
- preverit ſi ſi noſa gebo.
- II. 20. Zdáliz vytáhnuti buďes mori Lviatbana ſi ūdici, a pro
magem zvářej ſají ſe bo.
21. Zdáliz mložit ofrůb, nebo ofrág na nōs gebo, aneb ſáfem -
- preverit ſelitni gebo.
22. Zdáliz množit bude pred tebú proſbi, aneb mluvit bude tebe labodné
- reči.
23. Zdáliz učni ſtebu ſmluvu, a prímeſ ſo ſa ſu ſebrna ſicnébo?
24. Zdáliz ſo ſlamati qato ſtata, aneb zvářej ſo ſu ſebrnicam ſojit.
25. Poſtaguli ſo přitele, ředělaly ſo ſupci?
26. Zdáliz ſ ſoju gebo naplnit ſrifi, a ſ ſlavn gebo negaſ ſu ſyb
- III. 27. Mož návibe ruku tvr: rozpočmen ſa na wognu, anj měg nem
lum: 28. Je ſu ſfani gebo oflamá ſo, a fdo mifecy uridá zručení bu
de dolu ſtrem.
- I. balena ſor
mendu oceanu
monstru v. Tere.
- L. quod tibi cum
allegorio Leo
attan ſeu dia
bols gerend
et.

Job Kap. XLI. i XLII.

Kapitola XLI.

- I. Jase sa vypisuje Lemiatbanova slov, satmrodov a prjba medle' gebo udum, i
 II. Dylela se je gest on figura sabel fa. z 4.
- I. Hle tak, gafó utrútny z budim so: nebo' fdo se moze postarati proti
 tvaru mezi, z. sedo, prednym dal mne, abyh mu zaplatil: vysleky nici, které jù pod
 Nebem me sly, odcoplustim gemu, barby mocne, a na odprosorani barby mi
 sledane slova mlynil.
- A. quis pellu le
 viat han detra
 sp. B. ut si fram' in
 tiat C. rectus & labia
4. fdo odryge oblycag odenu gebo a: a do prostredka u' gebo fdo
 wegec. Brani tvaru gebo' fdo otéme: dotola zubim gebo jstrach.
5. Telo gebo gafó slytij ulete, z lupinama spogené, které se vejpolet
 prihlasagu.
6. Geona drubeg sa pri počuge, i ang, pjdut syc negide prez ic:
7. Geona drubeg prirojet je bude, a feli genda drubu drži, mijadne sa od
 delonat nebudu.
8. Geona drubeg prirojet je bude, a feli genda drubu drži, mijadne sa od
 delonat nebudu.
9. Kjebani gebo blest obna, a oti gebo, gafó oboča frvitania
10. Zut gebo poměrnice, aneb frvitnici výchazagu, gafó obna zažate
 so brnici. Zpr nosa gebo výchaza sym, gafó z brnica rozpáleného, a vrle
11. Zpr nosa gebo výchaza sym, gafó z brnica rozpáleného, a vrle
12. Dychani gebo ubli rozzáruje, a plamen z ut gebo výchaza.
13. Vr frtu gebo byli, ryla a tmav gebo predchaza blad.
14. Udi tela gebo, geden z drubemu se pri počuge: posle proti nemu
 bronobiti, a na ginsle nisko, sa nepohnu.
15. Drdo gebo sa zatvara gafotamem, a spolu sa sfabne gafó Komá
 rone nátony do, bat se budu Čingelé a zetraseny oči sfomar
16. Sdiz ja výzdrostne bat se budu Čingelé a zetraseny oči sfomar
 sa budu sediz so sfabne met, nebude moci obstat prednym, ang fopiga.
17. Sediz so sfabne met, zelejo gafó za pleci, a ned gafó za dremo brnle.
18. Nebo bude met zelejo gafó za pleci, a ned gafó za dremo brnle.
19. Neodejene bo nuz strelce, na pázderi sa mu obrátilo famení práto
20. Gafó pázderi sebe výz fláviro, i výsmivat bude to bo, fdo výtr
 ba fopigou.
21. Fdo nym buiu paprški slunta a posilit sebe bude zlato ga
 fozto blato.
22. Rozmaromat bude blubok more, gafó brnec, a frani so gafó
 ediz mahn vnu.
23. Po nem smitit se bude chodit, bude sebe srjat propast, tak
 gafó by se zetrala.
24. Nem na zemi moci, která by sa kmu priromávala, který tak smo
 ren gest je se židného neboji.
25. Milice to výsoke nidi, on sám král nadenskym a syni pýsnyima

Kapitola XLII.

- I. Je Job zase odpovedal Boba za svu nemudrost, II. Je ho f. Bob mocy obvalil
 neby priatel, že se za nich modil a z Bohem je sienil. III. Je drogafe nici
 hici, které by opustil, zase' prigol, potom feli se zetral, temrel v potogi. 10.
- I. Ule feli odpovedel Jobu, pojedel:
2. Njm, že mscicy nici učinit mozeš, a žadné myšleni pred tebu sly
 te neli.
3. Fdo get této, který tagi rádu bez umenia? msto nemuře sem mlupi
 i ty které výsle' spisobu by premyslovali umeni me.

Skripta Žalmův. Žalm I.

4. Uliš, y já nělumit budem: opitorat se budem těba y odpověď mý. R., mens.
5. Z lycem učta lylsal sem teba, ale něl oto me vidí teba. S. fortan eti.
6. Protož já sám seba něsem a potáni činim v práci, a v popelu. Inibil. foa
II. 7. Potom když zemlumil fán flora, jíto f. Jóbom, povedel f. Alif. profetem.
fazoví Žemamitfemu: rozpálil sa dneš, můg na teba, y na dvoch
ortel, tmis, a nebo se nemlumili předemnū pravidlu, gato služeb. A. Eliu ja prius
mít mlu. Jób. rep. obladat.
8. Protož zíezmité sebe sedem býku, a sedem stopek, a díte f. služeb
mým mému Jóbom, a obětujte obět zapálnu za seba: ale Jób služebník
můg modlit se buce ja nás: tvář gebo prigmem, aby sa nám nepřití
tonala bláznirost: nebo aby se nemlumili f. mým spřamečlivé noci ga
tō služebník můg Jób.
9. Protož oděli Alifaz Žemamitfey, a Baldáč Žubitsky, a Žofar
Račamatský, a učinili tak, gato f. mým býl mlilumil fán, a přigal fán B. exaudire prec
Jóbomu tvář obratlil sa na potáni Jóbom: fóz se on modlil za přítlú epus pro illius fu
mých. A. cokoliv mýval Jób, díval se, tolito dal mu fán zemlucíjich noci.
III. 10. Fán tafe obratlil sa na potáni Jóbom: fóz se on modlil za přítlú das
mých. A. cokoliv mýval Jób, díval se, tolito dal mu fán zemlucíjich noci.
11. Ale přišli f. němu všech bratre gebo, y všech sestri gebo, y vše,
y který so princ byli znali a gedi s mým býl v domě gebo: y C. pro admiratio
balí nad mým domem, a potěšovali so naděmíckym zlym, co byl so, tanta multuo
příslu nánho fán: a dal mu gedentajoy gednu ovcu, y naušnily ge
den zlaty.
12. Ale fán dal požehnání poslouhym všem Jóbomu reječ, něžly
předím. A. měl on dvacet tisíc ovcu, a sest tisíc větší dův, y tisíc
voloun správnych, y tisíc cílic.
13. A měl on sedem tonu, y tisíce dení.
14. A menoval gednu ménem dení, a druhu menoval ménem. D. quod pulchra
Kája a tretí menoval ménem Hornústibia. Et instar pulchra.
15. Ale nenašli sa mezi ženama tak frásné gato důri Jóbom: E. grot qrosta gl
na celém žemi: a dal jími Žeč gejib sédětmi mezi bratry gejib, Et ut Hornutia
na celém žemi: a dal jími Žeč gejib sédětmi mezi bratry gejib, ea caspa.
16. A zde byl požehnán Jób, sto, a myslil řekl, a videl jínu. F. quod pulchra
mých, y hnu svilu svých, až so svírteho posolená, y žemrel starý qvati řeklo de
a plný ženama.

Skripta Žalmův.

Žalm I.

- I. Je zbrromáždění fary Žatón. Moříšku po tagemne rony Žatón Krista f. obla
ruje, y a je pobožny blažoslawení, bezbožny proty tomu byd
mý bude. G. malo consilis
- Blažoslaweno můž, který nebovil po rádu bezbožných, a na oběgosa.
- Ceste břížíkum nestál, y na stoliu nazýváném početra nescíel!: H. permanens in
bude mým, y w Žatóně. Fáne willa gebo, y w Žatóně gebo premyslomat. I. alios docens.
3. A bude gafotje Žremo, který řáděn gest mědě řeklých rod, které L. Joseph. 1. 8.
omou říve Žamat bude za času řebo: A list gebo neopružne: y všech M. Jer. 17. 8.
ty řeby, které Žatón, čímž bude, Žatón se povedou.
4. Ne, tak bezbožny, ne tak: ale gafotje prav, který rozhazuje ně
tr co obličaja řeby.
5. Proto nepoznanu bezbožny pri ſídlu, ani břížíkum pri zbrromáždent: N. id est coa ca
denu Žatónem.
6. Nebo zde fán cestu spravedlivých: a cesta bezbožných zabitne. O. conatus, studia
- I. Je nadárnou lidé a knížata seba protivá Žamidomému a Žirošovému, Žatónem.
- II. Je knížata řeby Žatónem, Král od Žatóna řeby Žatónem, který řekl, Žatón řeby Žatónem.